

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

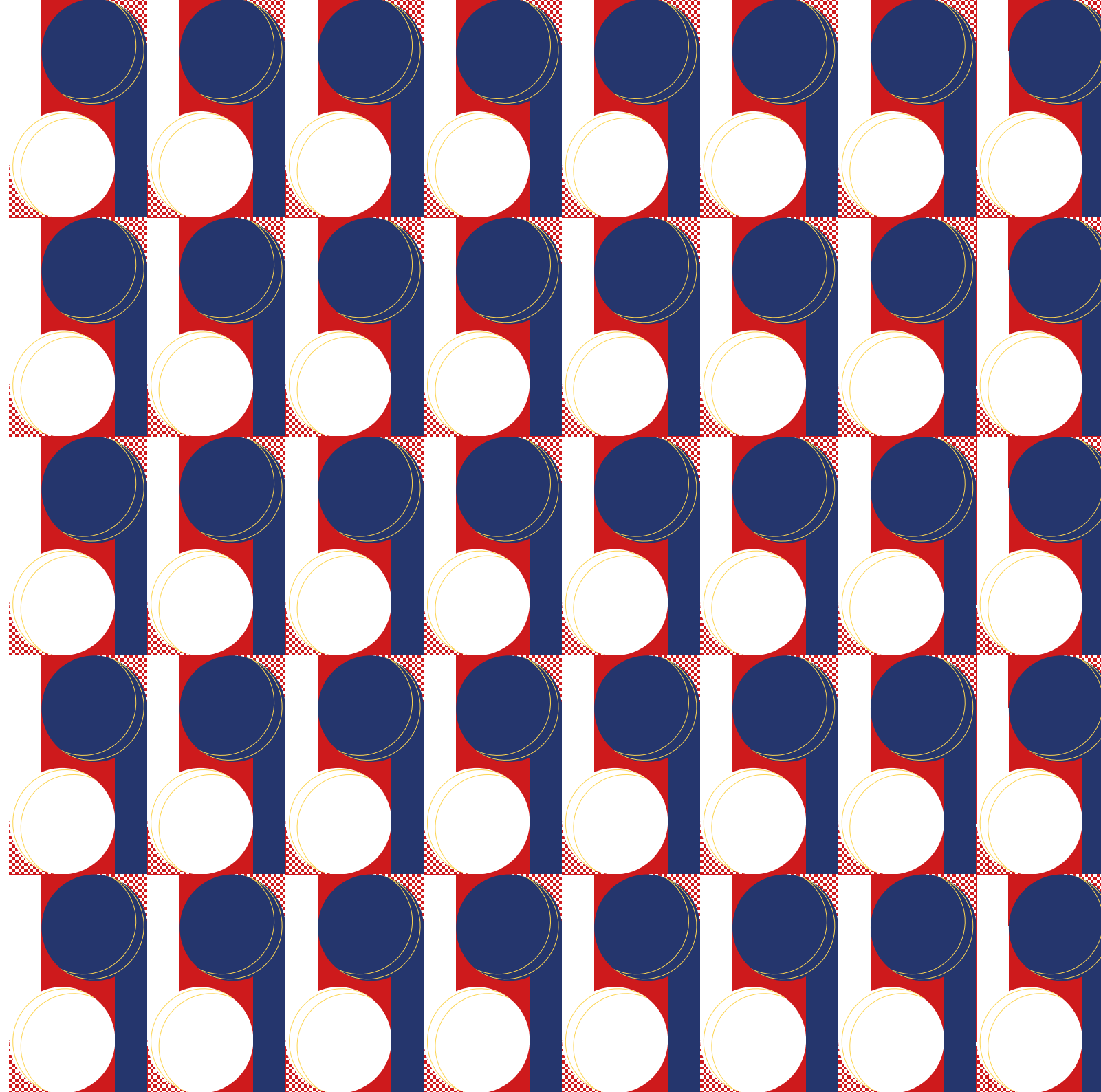
7. ročník

Balkánské
inspirace

26/8–8/10/2022

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

TEXT AUF DEUTSCH

7. ročník LVHF je tady i s balkánským temperamentem

Vážení přátelé a hosté Lednicko-valtického hudebního festivalu, nastal čas představit Vám jedinečný program dalšího, již 7. ročníku. Po loňském zaměření na baroko a hudbu Antonia Vivaldiho představíme letos spíše hudbu romantickou a připomeneme minulost moravských Charvátů – potomků Chorvatů, kteří přišli na území jižní Moravy na pozvání rodu Lichtenštejnů při ústupu před osmanskými vojsky.

K letošní dramaturgii mám přitom velmi osobní pouto, jelikož moje prababička z matčiny strany pocházela z chorvatského rodu Mauričů. Možná právě proto je mi hudební energie jižanských zemí tak blízká. A bude mi velkým potěšením se o ni s Vámi podělit a zprostředkovat ji prostřednictvím špičkových umělců ze zemí bývalé Jugoslávie – Chorvatska, Srbska, Bosny a Hercegoviny a Slovinska. A to nejen během festivalového prologu v Hlohovci a Charvátské Nové Vsi a klasického podzimního programu, ale i v rámci přednášek a edukací rozšířených o školy ve zmíněných obcích, kde se děti dozví o historii svých předků.

Jednotlivými koncerty se bude jako nitka vinout hudba chorvatské skladatelky Dory Pejačević z přelomu 19. a 20. století, kterou spojovaly s naší zemí přátelské vztahy s mecenáškou umění Sidonií Nádhernou a literáty jako Karl Kraus či Reiner Maria Rilke.

Přijměte proto naše pozvání a s předstihem si zarezervujte vstup na jednotlivé koncerty i tematické přednášky dle Vašeho zájmu. Bude nám potěšením, pokud k nám zavítáte a strávíte společně s námi příjemné chvíle na místech s geniem loci, ve společnosti krásné hudby ve špičkovém podání.

S pozdravem a přáním poklidných dní

Jiří Partyka | ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu

Dora Pejačević a její vztah k českým umělcům

Kontakty, podněty, přátelství

Styky chorvatských skladatelů s českými kulturními centry a umělci začaly obohacovat chorvatskou hudbu v 19. století. K prvním chorvatským skladatelům studujícím v Praze patřil **Vatroslav Lisinski** (1819–1854) – autor první chorvatské opery – který mimo jiné komponoval písně na texty českých básníků. Myšlenky o národním umění z Čech formovaly repertoár chorvatských sborových sdružení a Pražská konzervatoř se stala školicím střediskem pro několik hudebníků z Chorvatska.

Skladatelce **Doře Pejačević** (1885–1923), dceři bána a hraběte **Theodora Pejačeviće** a maďarské hraběnky **Lilly Vay de Vaya**, se dostalo kosmopolitní výchovy a hudebního vzdělání na rodinném zámku v Našici. Později soukromě studovala v Záhřebu, Drážďanech a Mnichově. Nicméně nejdůležitější podněty jí daly časté kontakty s intelektuály a cesty po středoevropských kulturních centrech Vídní, Budapešti či Mnichovu.

Často se také vyskytovala v Čechách, kde jí přítelkyně ze šlechtických rodů umožnily poznat nejen zdejší idylickou krajinu, ale i české umělce a interprety, jimž dedikovala mnohá svá díla. Již jako devatenáctiletá skladatelka věnovala svůj *Menuett pro housle a klavír*, op. 18, tehdy už slavnému houslovému virtuosovi Jaroslavu Kociánovi, který tuto miniaturu, spolu s *Canzonettou*, op. 8, provedl ještě téhož roku několikrát v Záhřebu a později také v Budapešti.

Zatímco věnování Kociánovi jakožto interpretovi mělo spíše praktické důvody, skladba *Meditace pro housle a klavír*, op. 51, (1919) byla věnována z čisté úcty. Adresátem byl český skladatel **Vítězslav Novák**, profesor na pražské konzervatoři, jenž získával v době chorvatského národního uvědomění značnou úctu. Mimo jiných u něj studoval i **Antun Dobronić** (1878–1955), chorvatský skladatel a propagátor myšlenky „národního stylu“, který Nováka v Záhřebu proslavil. Studium dokončil v roce 1912.

Multikulturní prostředí rakousko-uherské monarchie nahrávalo intelektuální i kulturní bohatosti a rozmanitosti. V tomto Doru nejvíce obohatil dlouhodobý pobyt na zámku Vrchotovy Janovice jižně od Prahy – v sídle její blízké přítelkyně **Sidonie Nádherné z Borutína**. Její bratr Johannes byl dokonce Dořinou láskou. Po jeho nečekané smrti roku 1913 napsala *Elegie pro housle a klavír*, op. 34, na jeho památku. Ve stejném okruhu se pohyboval rovněž básník **Karel Kraus**, dlouhodobý Sidoniin partner, který věnoval Doře některé své básně. Dora jeho verše zhudebnila, včetně písně *Verwandlung*, op. 37, kterou Kraus ukázal Arnoldu Schönbergovi, jenž ji ocenil, navzdory své zdrženlivosti vůči ženám-skladatelkám.

Kulturní život na zámku v Janovicích s jeho udržovanými parky a častými návštěvami dalších intelektuálů znamenal pro skladatelku trvalou inspiraci. Naposledy v jeho zdech s krátkými přestávkami pobývala od léta 1919 do 6. ledna 1920. V neklidných dobách jí poskytl právě tento dlouhodobější pobyt klidné útočiště a dal vzniknout dílům *Předehra pro velký orchestr*, op. 49, a druhé ze tří *Nietzscheho písní*, op. 53. Do tohoto období spadá i její příležitostná báseň, kterou jako vyjádření díky za pohostinnost zapsala do knihy hostů na janovickém zámku. Z textu je cítit nostalgie po jednou provždy zmizelých časech. Začátek „Dobře je mi, která našla domov“ je volnou parafrází posledních veršů Nietzscheho básně, kterou zhudebnila: „Bolest tomu, kdo nemá domov“.

Kousek od Sidonie bydlela další Dořina přítelkyně – baronka Rosa Lumbe Mladota ze Solopisk sídlila na zámku Kosova Hora. Její bratr Ottomar von Lumbe se roku 1921 s Dorou dokonce oženil. I díky tomu probíhala mezi Kosovou Horou a Našicí živá korespondence, ze které se dozvídáme nejen mnohé o Dořině kritickém pohledu na život většiny aristokratů, ale i o jejím vztahu s matkou, a zvláště o její tvorbě.

Rosa byla pozornou posluchačkou a její sestra Josefína (Juža) dobrou klavíristkou. Dora si obou velmi vážila, o čemž svědčí její zpráva o složení klavírních kusů *Humoreska*, op. 54, a *Dvě nokturna*, op. 50. Dvě nokturna Dora věnovala Rose, oběma sestrám pak složila *Dvě písně*, op. 55, které byly zkomponovány přímo během návštěvy v Kosově Hoře v říjnu 1920.

Hudba skladatelky Dory Pejačević se proplétá letošním festivalovým programem jako barevná nitka. Její dílo vzniklo na základech klasicistně-romantické tradice jako zásadní příspěvek chorvatské hudební moderny (období zhruba od roku 1890 přibližně do roku 1920). Festival předkládá reprezentativní výběr z jejího instrumentálního díla, v němž nechybí skladby klavírní, komorní ani orchestrální. Na programu jsou i dvě orchestrální písně, tolik typické pro hudbu z přelomu 19. a 20. století. Poznáme svět výrazových prostředků skladatelky, která si během své životní pouti, od mladistvých romantických předobrazů přes ovlivnění Wagnerem a Brahmem, hledala svůj vlastní hudební jazyk. Z její hudby je znát mistrovské zvládnutí tradičních forem, které je spojené s intenzivní prací s tématem, specifickou harmonií a zvukem. Najdeme zde ale také průlomová řešení a u jejího posledního díla, nekonvenčního 2. *smyčcového kvartetu* (1922), vážné, stupňované vyznění.

Šlo o náznak nové cesty, či snad rozloučení...?

Koraljka Kos | autorka

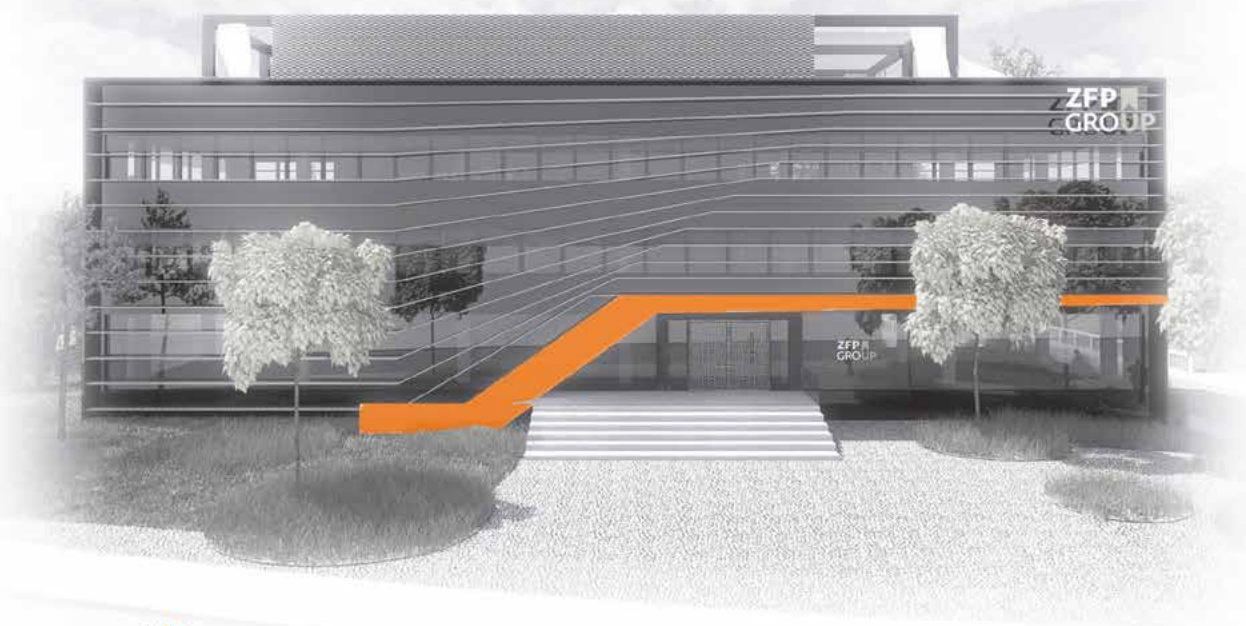

TEXT AUF DEUTSCH

ZLEVA: Zámek Vrchotovy Janovice, Sidonie Nádherná z Borutína, Zámek Našice (Chorvatsko), Dora Pejačević

Mnoho tváří byznysu

27 let
roštíme spolu
nejen ve financích
1995 – 2022

www.zfpgroup.cz

Facebook: @zfpgroupcz
Instagram: @zfpgroupcz

Milí přátelé klasické hudby,

jsme velmi rádi, že můžeme být i tento rok součástí Lednicko-valtického hudebního festivalu, jehož sedmé narozeniny letos oslavíme společně a plnými doušky.

Společnost ZFP jsme založili v roce 1995 a již 27 let jsme jednou z největších vzdělávacích a zprostředkovatelských společností v oblasti financí na našem trhu. Vzděláváme širokou veřejnost a pomáháme zvyšovat finanční gramotnost v České republice a na Slovensku. Produktově se v posledních letech zaměřujeme na vlastní dceřiné společnosti v oblasti investic a tvorby finančních rezerv. Vybudovali jsme například ZFP realitní fond patřící k největším retailovým realitním fondům v České republice, ale i další dceřiné společnosti, které by měly být součástí každého rodinného portfolia.

Ve světě potíží, jimiž jsme společně prošli, nám koronavirová krize všem připravila nelehkou zkoušku. Řada společenských akcí nemohla proběhnout a uvědomili jsme si, jak moc nám chybí živá kultura. Jižní Morava byla vždy krajem dobrých, pracovitých, přímých a spolehlivých lidí, kteří odnepaměti uctívali své tradice, proto nás velice zasáhla tamní katastrofa způsobená tornádem a nebezpečnými bouřkami. Díky tomu, že jsme silná a úspěšná firma, jsme minulý rok spustili projekt ZFP Pomáhá a vybrali přes 3 miliony Kč, které jsme rozdali mezi 14 zasažených rodin. Také si uvědomujeme dění ve světě, které je ovlivněno válkou na Ukrajině, proto jsme spustili sbírku na mimořádnou a akutní potřebu pomoci pro uprchlé matky s dětmi, které už jsou na území ČR, a pomáháme jak finančně, tak poskytnutím azylu v našich hotelech.

V letošním roce téma moravských Chorvatů je nám velice blízké. S rodinou každoročně několikrát do roka navštěvujeme Chorvatko, které jsme si oblíbili svojí jedinečností. Využijte tuto příležitost zastavit se a navštívit tvorbu a historii této hudby a naplno vnímat krásy Lednicko-valtického areálu. My osobně Vám k tomu společně s celou ZFP GROUP přejeme hodně pohody.

Letošní téma moravských Charvátů je nám velice blízké. Pravidelně několikrát do roka s rodinou navštěvujeme Chorvatsko, které jsme si oblíbili pro jeho jedinečnost. Využijte proto s námi příležitost zastavit se a vnímat hudební historii i tvorbu tohoto národa a naplno si užívat krásy Lednicko-valtického areálu. My osobně Vám k tomu společně s celou ZFP GROUP přejeme hodně pohody.

Jarmila a Vladimír Poliakovi | zakladatelé a hlavní akcionáři společnosti ZFP akademie

TEXT AUF DEUTSCH

Vážení příznivci a návštěvníci Lednicko-valtického hudebního festivalu, v sousedství festivalů větších rozsahem i historií je tento festival svým aktuálně sedmým ročníkem ještě juniorem, ale juniorem, který se bystře rozhlédl po světě a našel si svoji cestu i své místo. A diváčkou a posluchačskou přízeň. Po loňském ročníku věnovaném barokní hudbě ten letošní odlehčí hudba romantická a osvěží temperamentní rytmy. Dramaturgie totiž připomene minulost moravských Charvátů. Potomků Chorvatů, kteří na jižní Moravu přišli v šestnáctém století. Při útěku před osmanskými vojsky našli na jižní Moravě prostředí podobné svému domovu a obohatili její kulturu svým vlivem, svojí duchovní kulturou, tancem, stavitelstvím. Energii, která se v jejich hudbě uchovala, nám zprostředkují vynikající interpreti a nám se tak nabízí unikátní možnost poznat hudebně bohatý odkaz regionu. Dovolme si pro tyto chvíle odpoutat naši mysl od každodenních starostí a dovolme si také naplno prožít emoce, které jsou s dobrou hudbou neodmyslitelně spjaty a mají léčivou sílu. Po dvou nelehkých letech a v době, kdy se slovo „válka“ v evropském prostoru dostalo z učebnic opět do titulků denních zpráv, prožívejme naplno každou takovou chvíli. Přeji festivalu úspěšný ročník! Pořadatelům početné a spokojené návštěvníky, divákům pak radost z hudby a ze vzájemného setkávání a obohacení.

Martin Baxa | ministr kultury České republiky

Vážení přátelé,
Lednicko-valtický hudební festival už sedmým rokem spojuje perlu jižní Moravy s nádhernou hudbou. Letos se nese na balkánské vlně – inspirací je příběh moravských Charvátů. Ti k nám na Moravu před pěti sty lety uprchli, aby se zachránili před osmanskou invazí. Nepřipomíná Vám to něco? Ve stínu současných událostí na Ukrajině jde o příběh více než aktuální. Jako by k nám naše minulost promlouvala skrze staletí. Těším se tak spolu s Vámi na romantické i temperamentní tóny balkánské hudby!

Jan Grolich | hejtman Jihomoravského kraje

Vážení příznivci Lednicko-valtického hudebního festivalu, je mi potěšením a ctí, moci převzít záštitu nad koncertem dnešního večera, který se koná v nádherných prostorech valtického zámekového divadla.

Tento rok nám tragickým způsobem připomíná, že mír na našem kontinentu není samozřejmostí. Letošní ročník hudebního festivalu je zaměřen na chorvatské etnikum na jižní Moravě. Lednicko-valtický hudební festival je tak vítaným příspěvkem k výměně mezi bohatými kulturami Evropy a k jejich vzájemnému poznávání. Toto uznání a ocenění kulturní rozmanitosti v Evropě podporuje soužití v míru.

Dnešní večer se v souladu s atmosférou zámekového divadla ponese ve znamení baroka. Jsem ráda, že nás do této éry uvedou mladí hudebníci, jakými jsou houslista Jiří Vodička a orchestr Barocco sempre giovane.

J. E. Maria-Pia Kothbauer | velvyslankyně Lichtenštejnského knížectví v Rakousku a České republice

TEXT AUF DEUTSCH

Milovníci vrcholného hudebního umění,

jsem nadmíru vděčná organizátorům a těší mne, že sedmý ročník již tradičního Lednicko-valtického hudebního festivalu 2022 přináší doušek chorvatské hudby v podání chorvatských interpretů. Jedná se o festival špičkové klasické hudby, kdy po dva týdny ožívá hudebními tóny nádherná architektura budov zámků v Lednicko-valtické kulturní krajině zapsané na seznamu UNESCO. Jsem hrdá, že chorvatské velvyslanectví dostalo příležitost stát se jedním z patronů této výjimečné umělecké akce.

Vystupují špičkoví mladí chorvatští virtuosoové s bohatými mezinárodními zkušenostmi: Aljoša Jurinić na klavír, Luka Ljubas na housle, Vid Veljak a Latica Anić na violoncello, plus Ensemble Illyrica – „nejvíc vzrušení budící chorvatská experimentální kapela“. Je významné, že v průběhu pěti koncertních dnů zazní díla slavné chorvatské skladatelky Dory Pejačević (1885–1923), a to včetně její *Symfonie ve fis moll*, pokládané hudebními znalci za první moderní symfonii v dějinách chorvatské hudby. Skladatelské dílo Dory Pejačević, osoby výjimečné v mnoha ohledech, ukončila předčasná smrt. Interpretace tvorby hraběnky Marie Theodory Pauliny Pejačević je pro Lednicko-valtický hudební festival tou nejlepší volbou, neboť hudební vyjádření představitelky chorvatského šlechtického rodu Pejačević oživuje areál jiného šlechtického rodu, rodiny Lichtenštejnů.

Festival evokuje také jeden výrazný segment chorvatské přítomnosti na jižní Moravě. Jsme hrdí na to, že v průvodním programu bude přednáškami „Příchod Chorvatů na jižní Moravu“ historika Miroslava Geršiće a prezentací knihy *Barvy chorvatské Moravy* Lenky Kopřivové, místopředsedkyně Sdružení občanů chorvatské národnosti, představena důležitá chorvatská autochtonní menšina v České republice.

Komplexností chorvatského podílu na festivalu se můžeme obzvláště pyšnit, poněvadž je tím nejlepším ukazatelem hlubokých kulturních vazeb mezi oběma našimi spřátelenými národy, Čechy a Chorvaty, a to v roce, kdy slavíme 30. výročí mezinárodního uznání moderního Chorvatska.

Vážení přátelé dobré hudby, užijme si letošní Lednicko-valtický hudební festival, a parafrázujíc Doru Pejačević, dovolme, aby zvukem hudby „do našich duší znovu vstoupilo mnoho světla.“

J. E. Ljiljana Pancirov | velvyslankyně Chorvatska v České republice

Drazí přátelé,

je velkým potěšením vidět, že jedno okouzující jihomoravské místo silou, jakou má jen hudba, opět překračuje vlastní hranice a opět potvrzuje statut světového kulturního dědictví. V roce konání 7. ročníku hudebního Lednicko-valtického festivalu si připomínáme sté výročí obnovení a potvrzení smlouvy o spojenectví Československa a Království Srbů, Chorvatů a Slovinců (Jugoslávské království) podepsané v Bělehradě. Proto cítím velkou radost, že nás tento festival zavede i na cestu do Království Jugoslávie. Zakladatelé států a aliancí Tomáš Garrigue Masaryk a král Alexandr Karadjordjević položili podklady moderní kulturní výměny. Intenzivní kulturní výměna později vyústila v uznání v celosvětovém měřítku prostřednictvím děl umělců, jako je na příklad Emir Kusturica. Jsem rád, že díky spolupráci Niky Gorič, Davida Bizice a Janáčkovy filharmonie Ostrava pod taktovkou dirigenta Marka Ivanoviče a prostřednictvím hostování Brass Bandu Bojana Ristiće je na tomto festivalu znovu potvrzena univerzálnost lidského ducha.

Přeji Vám, abyste ve dnech tohoto nádherného festivalu pocítili 100 let radosti, bratrství a lásky.

J. E. Berislav Vekić | velvyslanec Srbska v České republice

Jako velvyslankyně Bosny a Hercegoviny jsem poctěna a mám radost, že naše země bude mít příležitost se reprezentovat na letošním ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu. Nejen proto, že je festival zasazen do prostředí nádherných českých hradů a zámků, ale také z toho důvodu, že jde o hudební událost jedinečné umělecké úrovně.

Jsme rádi, že umělci z naší země toho mohou být součástí. Ať je letošní ročník oslavou hudby a umění v té nejlepší podobě, abychom mohli všichni slyšet skvělé koncerty. Bosna a Hercegovina se představí svým klenotem, a to sevdahem. Sevdah je duchem našeho národa. Písně jsou neuvěřitelně propracované, nabitě emocemi a jsou zpívány s velkou vášní. V Bosně máme výraz „pasti u sevdah“, v překladu „ponořit se do sevdahu“. To znamená zažít emoce tohoto hudebního žánru. Sladkou bolest, již zažívají zamilovaní lidé. Možnost být zdravý a nemocen ve stejnou chvíli. Utrpení milování druhého, a přitom sám nebýt milován. Ponořit se tak hluboko do tohoto stavu agónie vyvolaného bolestí lásky.

Načerpejte inspiraci a skrze hudbu našich úžasných hudebníků procestujte základní kameny mé domoviny. Všem účastníkům, organizátorům i návštěvníkům přeji vydařený a nezapomenutelný festival!

J. E. Martina Mlinarević | velvyslankyně Bosny a Hercegoviny v České republice

Vážení přátelé vážné hudby,

je mi ctí být jedním z patronů Lednicko-valtického hudebního festivalu, kde letos hraje velkou a čestnou roli Slovinsko.

Zaprve velmi vítám gesto organizátorů festivalu dát příležitost mladým umělcům ukázat své dovednosti. Příkladem je vynikající slovinská sopranistka Nika Gorič, která vystoupí na závěrečném galakonzertu festivalu spolu s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Za druhé musím zmínit slavného houslistu a skladatele Giuseppe Tartiniho narozeného a dospívajícího ve slovinském městě Piran. Je mi potěšením, že mohu být patronkou koncertu s jeho skladbami, protože slavíme 330 let od jeho narození a při této příležitosti vláda Slovinska vyhlásila tento rok za rok Tartiniho. Zanechal rozsáhlé dílo čítající kolem 130 koncertů a více než 170 houslových sonát a četná teoretická pojednání, která výrazně ovlivnila vývoj houslové techniky. Jeho četné používání ozdob a trylků všeho druhu ho řadí k rokoku, ačkoli byl ve své podstatě skladatelem barokním.

Významným prvkem festivalu je rovněž dílo slovinského renesančního skladatele Jacoba Handla-Galla. Patří mezi nejdůležitější a nejplodnější skladatele pozdní renesance, kteří otevřeli dveře nové stylistice v rozličných segmentech hudební fráze. Nejprve hledal inspiraci v Olomouci, kde byl kapelníkem, a pokračoval v Praze, kde byl ovlivněn okruhem humanistů a intelektuálů na dvoře císaře Rudolfa II, se kterým měl blízký vztah. Gallusova práce byla založena na etice a jeho posláním bylo, aby hudba sloužila eticky dobrému a krásnému v naději na jejich sjednocení. Kromě jiného také napsal: „Svobodná hudba se nikdy snadno nevzdala možnosti pomoci těm, kteří si svobodu zaslouží,“ a je to právě tato myšlenka, jež dává vhled do jeho souznění s humanistickým ideálem, ze kterého čerpal inspiraci pro svá díla.

Češi a Slovinci si jsou historicky velmi blízcí, propojeni jazykově i kulturně, necht' jsme tedy na letošním ročníku Lednicko-valtického festivalu spojení rovněž krásnou hudbou, která na nás čeká.

J. E. Tanja Strniša | velvyslankyně Slovinska v České republice

Vážení příznivci klasické hudby,
Lednicko-valtický hudební festival si svou kvalitou již vydobyl stálé místo mezi významnými festivaly klasické hudby na naší hudební scéně, čehož důkazem je letošní, již sedmý ročník. Město Břeclav se také tradičně podílí na jeho pořádání. Jsem hrdý na to, že každoročně se jeden z koncertů koná u nás v Břeclavi – vstupní bráně do Lednicko-valtického areálu. Letos v premiéře na zámku Pohansko. V souvislosti s tematickým zaměřením tohoto ročníku na balkánské inspirace zde vystoupí špičkoví chorvatští umělci: klavírista Aljoša Jurinić a violoncellistka Latica Anić.
Přeji všem návštěvníkům hluboký umělecký zážitek.

Svatopluk Pěček | starosta města Břeclavi

Vážení a milí přátelé krásné hudby,
jedinečný Lednicko-valtický hudební festival je ve Valticích už 7. rokem vyvrcholením bohaté kulturní sezóny. V podání opravdových mistrů přináší nádherné tóny, kterým s potěšením nasloucháme v překrásných kulisách památek Lednicko-valtického areálu, jenž je už 26 let na seznamu kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Letošní ročník našel inspiraci na Balkánu a připomíná příchod temperamentních Chorvatů na jižní Moravu, kam je Lichtenštejnové pozvali, aby unikli před osmanskými vojsky. Věřím, že to bude nevšední zážitek pro všechny posluchače.

Za perfektně odvedenou práci při náročné organizaci této mimořádné akce děkuji Jiřímu Partykovi a jeho týmu. A z celého srdce děkuji všem mecenášům, kteří festival podporují a přispívají tak k jeho úspěchu.

Pavel Trojan | starosta města Valtic

Hudba spojuje. To není fráze – tento fakt je již i vědecky prokázán. A jinak tomu není ani v případě LVHF. Prostřednictvím tohoto jedinečného hudebního festivalu dochází nejen k propojování národů, etnik, ale i oblastí. Díky LVHF se novodobě prolíná úžasné území Lednicko-valtického areálu s Mikulovskem, dvě historické oblasti s neopakovatelným geniem loci. S nadsázkou se dá říci, že se po staletích shledávají dva nejvýznamnější šlechtické rody: rod Lichtenštejnů s rodem Dietrichštejnů, jež zanechaly v těchto regionech nesmazatelnou kulturní stopu. S nadšením sleduji toto sblížování našich úžasných destinací a děkuji všem protagonistům, již se na zrození mimořádného hudebního svátku podílejí.

Rostislav Koťtal | starosta města Mikulov a senátor pro Břeclavsko

Milí přátelé,
naše městečko je s celým svým okolím mimořádně atraktivní lokalitou. Park s novogotickým zámekem, ale i další blízká místa kolem obce Lednice, jako jsou Rybníční a Hlohovecký zámek či salet Apollo, jsou po celý rok neustálým zdrojem těch nejkrásnějších pohledů. Místo samo okouzlí nejen oči a duši, ale po vzniku nových přírodních léčivých lázní uzdraví i naše tělo. Jsem velmi rád, že díky Lednicko-valtickému festivalu i letos rozezní tyto stavby tóny klasické hudby převážně s umělci balkánského regionu a přednášky o regionální historii napoví nejen zdejší občanům o obyvatelích, kteří se stali v minulosti součástí zdejšího regionu. Tato již významná hudební událost se tak současně stane i oslavou našeho dalšího významného historického výročí. Letos si připomínáme již 800 let od založení naší obce. V roce 1222 byl na zdejšího území pánem mocný rakouský rod Sirotků, kteří získali rozsáhlé statky na jihu Moravy od českého krále Přemysla Otakara I. Než se podoba jména obce ustálila do podoby, jakou známe dnes - Lednice - objevovalo se v písemných pramenech jako Lednyczy nebo Eisgrub. Věřím, že festival, u jehož zrodu jsem jako starosta stál, opět potěší své návštěvníky a také své podporovatele, jako tomu bylo v letech předešlých.

Libor Kabát | starosta obce Lednice

„Balkánské inspirace“ jsou předznamenáním letošního, již 7. ročníku Lednicko-valtického hudebního festivalu. Jednota v rozličnosti byla jedním z typických prvků podunajské monarchie, jež bývala domovem mnoha národů a etnik. Chorvaté, kteří v 16. století prchali před osmanskými válkami, našli díky pozvání knížat z Lichtenštejna své nové domovy právě zde na jižní Moravě.

Moravští Charváti a jejich kultura se tak stali dalším kamínkem v bohaté mozaice kulturní symbiózy tohoto krásného regionu v srdci Evropy. Přes mnohé dějinné peripetie se potomci moravských Charvátů snaží uchovat svou kulturu dodnes. Je proto dobře, že letošní ročník festivalu ji napomůže přiblížit široké veřejnosti.

Hudba vždy bývala nedílnou součástí kultury života na aristokratických sídlech. Nejinak tomu bylo i na dvoře lichtenštejnském. Jsem proto velmi rád, že tyto dobré tradice mají své místo i v dnešní uspěchané a složité době.

Daniel Herman | honorární konzul
Lichtenštejnského knížectví v České republice

Vážený příznivci hudby, jižní Moravy
a nezapomenutelných kulturních zážitků,

je báječné pozorovat Jiřího Partyku a celý jeho tým, jak svojí pracovitostí, odborností a přesným tahem na branku posouvají Lednicko-valtický hudební festival každým rokem o velký milový krok dál. Jako rodače z jižní Moravy je mi ctí, že si pro tento výtečný kulturní počín vybrali právě jihomoravský region a já a moje rodina tak máme pravidelně o důvod víc se sem z našeho domova ve Spojených státech amerických právě na festivalové období vracet. Pryč jsou doby, kdy měl první ročník pouze jednoho podporovatele, mého otce. Letošní již sedmý ročník festivalu se těší mnohačetné podpoře významných osobností, které chtějí vyzdvihnout tuto významnou a jedinečnou událost, a věřím, že podobně jako já si přejí, aby si díky tomu jejich děti uvědomovaly, jak moc je podpora kultury důležitá. Přeji festivalu jen to nejlepší a už netrpělivě vyhlížím premiérovou edici s americkými hudebníky a skladateli.

Monika Vintrlíková | honorární konzulka
České republiky v Atlantě (USA)

Vážení přátelé,

Lednicko-valtický areál se stal již před staletími symbolem hospodářského a kulturního rozkvětu, skutečnou „zahradou Evropy“. Patří k němu nejenom jedinečné zámky, skleníky a parky, ale bezpochyby i krásná hudba. Na sepětí umění, vědy a vzdělávání, podporovaném v minulosti Lichtenštejny, vzniklo v Lednici unikátní vysoké učení pro zahradníky, vinaře, ovocnáře a krajinářské architekty reprezentované v současnosti Zahradnickou fakultou Mendelovy univerzity v Brně.

Sedmý ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu se ponese ve znamení mnoha významných výročí. Jedním z nich je i 200 let od narození jedné z nejvýznamnějších osobností našeho regionu – Gregora Johanna Mendela, celosvětově uznávaného „otce genetiky“. Věřím, že se letošní hudební svátek stane rovněž důstojnou oslavou života, talentu a práce člověka, jehož jméno nese naše univerzita s pokorou ve svém názvu.

Děkuji pořadatelům, že pro nás připravili další ročník festivalu a nám všem přeji krásné setkání s hudbou.

Alena Salašová | děkanka Zahradnické fakulty
Mendelovy univerzity v Brně

Většina hudebních festivalů se koná jako přehlídka koncertů, které mezi sebou nemají žádnou souvislost, provázanost. Existují však výjimky, které nabízejí cosi navíc. Jednotící myšlenku povyšující festival na Událost. Po famózním úspěchu Lednicko-valtického hudebního festivalu 2021, který se – inspirován vivaldiovským výročím – zaměřil na barokní hudbu v podání špičkových evropských souborů a sólistů, přichází Jiří Partyka letos s dalším projektem. Kromě toho, že je zakladatelem, ředitelem a dramaturgem LVHF, je – s prominutím – také, či především člověkem. S kořeny ukotvenými na jižní Moravě, ale s dědictvím předků, kteří se v této oblasti kdysi usadili. Od tohoto zjištění nebylo daleko k myšlence, která se nyní stává skutečností. Tématem 7. ročníku LVHF je příběh moravských Charvátů přetavený do hudby. Vášnivě, vroucí. Už filozof Nietzsche napsal, že „život bez hudby by byl omylem“. Nevím jak obecně, ale od 26. srpna do 8. října 2022 na LVHF určitě.

Jiří Vejvoda | průvodce Lednicko-valtickým hudebním festivalem 2022

Zdroj: Othmar Ruzicka

Příchod Charvátů na jižní Moravu

Za příchodem charvátského obyvatelstva do oblasti nejenom tehdejšího dolnorakouského Valticka stála expanze osmanských Turků do oblasti Balkánu. Po dobytí **Konstantinopole** (dnešního Istanbulu) roku 1453, **Bělehradu** v roce 1521 či ohrožení samotné **Vídně** o osm let později se část balkánského křesťanského obyvatelstva dostávala stále severněji za řeku Dunaj. Jejich příchod byl ze strany **Lichtenštejnů** podporován, neboť po husitských válkách a válkách s uherským králem **Matyášem Korvínem** došlo k úbytku obyvatelstva a dokonce k zániku několika vsí v okolí Valtic. Navíc se valtická linie pánů z Lichtenštejna s problémy a osudy **Charvátů** aktivně seznámila i přímo na turecké frontě, jelikož například **Hartman I. z Lichtenštejna** (1475–1542) a jeho vnuci **Jiří Erasmus** (1547–1591) a **Jiří Hartman II.** (1562–1585) zde sloužili jako velitelé císařských vojsk.

Nešlo však o jednorázový proces, právě naopak. Příchod na valtické lichtenštejnské panství proběhl v několika migračních vlnách. Při první došlo za **Hartmana I. z Lichtenštejna** v roce 1533 k obnově dříve zpustlé vsi **Poštorná** a k založení dnešní **Charvátské Nové Vsi**, dobově rovněž nazývané Dolní a Horní Charváty (*Under Krabattn* a *Obern Krabath*).

Při té druhé byla za jeho vnuka **Hartmana II. z Lichtenštejna** v letních měsících roku 1570 nově založena druhá obec – **Hlohovec** neboli v místním nářečí Lohohec. Zaniklou ves **Aloch** Charváti na rozdíl od **Poštorné** již neobnovili, ale zvolili si pro novou vesnici místo u již budovaných lednických rybníků. Její název potom neodkazoval na nově usedlé slovanské obyvatelstvo původem z Balkánu, ale vycházel z názvu místa, které ve středověku patřilo pasovským biskupům.

Miroslav Geršić | historik

Barvy chorvatské Moravy

Ještě v době mezi světovými válkami jste mohli nedaleko Mikulova navštívit tři vesnice, kde to barvami jen hrálo a kde místní hovořili jakýmsi neznámým, ale přesto blízkým slovanským jazykem. Jednalo se o potomky Chorvatů, kteří přišli na jižní Moravu v 16. století během osmanských tažení Evropou. Tito lidé zde začali žít, hospodařit a zapustili zde své kořeny. Nicméně si po dlouhá staletí uchovali svou osobitost a obohatili lidovou kulturu Moravy o jemnou exotiku, která splýnula se zdejším prostředím, dotvářela ho, ale nechala se jím i formovat.

A jak je možné, že jste o Chorvatech na Moravě dosud neslyšeli? V důsledku politických událostí po roce 1948 chorvatské osady zanikly, na jejich obyvatele mělo být zapomenuto. A aby se tak nestalo, přinášíme Vám tuto přednášku. Vydejte se s námi objevovat ztracenou chorvatskou Moravu.

Lenka Kopřivová | místopředsedkyně Sdružení občanů chorvatské národnosti v ČR

TEXT AUF DEUTSCH

Koncerty

Jugoprolog | Bojan Ristić Brass Band & Divanhana & HarMálek Orchestr

Pá 26. srpna | 19:00 | Areál Kulturního domu Hlohovec
So 27. srpna | 19:00 | Areál Sokolovny Charvátská Nová Ves

Filharmonie Bohuslava Martinů & Dalibor Karvay & Vid Veljak

So 24. září | 19:00 | Zámecká jízdárna Valtice

Ensemble Illyrica & Josipa Bainac

Ne 25. září | 17:00 | Zámek Mikulov

Cappella Mariana & Goeyvaerts String Trio

St 28. září | 19:00 | Kostel sv. Jakuba Staršího, Lednice

Aljoša Jurinić & Latica Anić

Pá 30. září | 18:00 | Zámeček Pohansko

Luka Ljubas & Aljoša Jurinić & Latica Anić

So 1. října | 19:00 | Zámecká jízdárna Lednice

Talichovo kvarteto

Ne 2. října | 16:00 | Rendez-vous – Dianin chrám

Barocco sempre giovane & Jiří Vodička

Pá 7. října | 19:00 | Zámecké divadlo Valtice

Janáčkova filharmonie Ostrava & Nika Gorič & David Bizic

So 8. října | 19:00 | Zámecká jízdárna Valtice

Doprovodný program

Přednáška | Příchod Charvátů na jižní Moravu

Miroslav Geršic, historik

Ne 25. září | 14:00 | Havlíčkova vila, Břeclav-Poštorná

Koncerty pro školy | Charvátská minulost kraje a hudba na Balkáně

Moravia Brass Band

Po 26. září | 09:00 | Jízdárna Valtice (ZŠ Valtice)

| 11:00 | Jízdárna Lednice (ZŠ Lednice)

Út 27. září | 09:00 | Hlohovec (ZŠ Hlohovec)

| 11:00 | Charvátská Nová Ves (ZŠ Charvátská Nová Ves)

Přednáška | Barvy chorvatské Moravy

Lenka Kopřivová, místopředsedkyně Sdružení občanů chorvatské národnosti v ČR

Ne 2. října | 13:00 | Chateau de Frontière (Hraniční zámek)

Jugoprolog

2 koncerty balkánských kapel

Pátek 26. srpna 2022 | 19:00

Areál Kulturního domu Hlohovec

Sobota 27. srpna 2022 | 19:00

Areál Sokolovny Charvátská Nová Ves

Bojan Ristić Brass Band (Srbsko)

Divanhana (Bosna a Hercegovina)

HarMálek Orchester (Česká republika)

Pořádná nálož nespoutané energie, rytmy mnoha tanců, melodie několika žánrů. Takový bude **Jugoprolog LVHF 2022**, dvoudenní minifestival **26. a 27. srpna**, který přinese dávku balkánského temperamentu do **Hlohovce a Charvátské Nové Vsi**. Zájemci zažijí pravou balkánskou dechovku a naladí se na hlavní část festivalu, která začne o měsíc později, a to 24. září.

TEXT AUF DEUTSCH

Pod záštitou velvyslance Srbské republiky v České republice, J. E. Berislava Vekiće.

Pod záštitou velvyslankyně Bosny a Hercegoviny v České republice, J. E. Martiny Mlinarević.

hlavní partner koncertů

partner koncertů

za podpory

vinařství koncertu

pivovar koncertu

Bojan Ristić Brass Band je srbská žesťová kapela zaměřující se nejen na tradiční srbskou hudbu, ale přejímající rovněž prvky jazzu, popu či kupříkladu tradiční řecké hudby. Kapelníkem a zakladatelem souboru je trumpetista **Bojan Ristić**, který již v mladém věku vyhrál mnoho cen jako sólový hráč a roku 2004 založil vlastní ansámb. Ten cestuje po celé Evropě, vystupuje na mnoha festivalech a vydal několik úspěšných alb (Poludeli kum, Brass Band of Bojan Ristić). Několikrát rovněž vyhrál cenu na slavném srbském **Trumpetovém festivalu v Guči** – roku 2016 se dokonce zapsal do historie festivalu, když obdržel cenu ve všech hlavních kategoriích.

Tradiční bosenské písně, takzvané sevdalinky, přiveze pětičlenná kapela **Divanhana** ve složení **Šejla Grgić** (zpěv), **Neven Tunjić** (klavír), **Nedžad Mušović** (akordeon), **Azur Hajdarević** (kontrabas) a **Irfan Tahirović** (perkuse). Hudební uskupení založili v roce 2009 studenti Sarajevské hudební akademie s cílem propojit tradiční bosenskou hudbu a jazz. V posledních letech však svůj zvuk pozměnili a obohatili jej o prvky současného popu a klasické hudby. Českým posluchačům tak představí své poslední album **Zavrzlama**, které vyšlo na konci ledna 2022 a obsahuje nejen tradiční písně, ale rovněž autorskou tvorbu.

Jestliže chce někdo zažít dechovou hudbu v moderním dravém a mladém provedení, pak se může poohlédnout po **HarMálek Orchestru**. Kapela vznikla v roce 2016 a je složena z profesionálních muzikantů. Nástrojové obsazení je bohaté: bicí souprava, tuba, heligon, tři baskřídllovky, čtyři trumpety a trombón. Nápadité jsou i žánry, ze kterých Orchestr bere inspiraci – balkánská dechovka, hip hop, ska, reggae, rock, disco, house, jazz a mnoho dalších. Některé skladby jsou i zpívané, převážná většina hudby je ale pouze instrumentální. Pravděpodobně největšího úspěchu ale uskupení dosáhlo, když jako první česká kapela opakovaně vystoupila na největším festivalu dechové hudby na světě, a to na srbském **Trumpetový festival v Guči**. Naposledy rozproudili návštěvníky Ioni na jeho jubilejním 60. ročníku.

TEXT AUF DEUTSCH

Slavnostní zahájení

Filharmonie Bohuslava Martinů
& Dalibor Karvay & Vid Veljak

Sobota 24. září 2022 | 19:00

Zámecká jízdárna Valtice

Filharmonie Bohuslava Martinů

Robert Kružík, dirigent

Dalibor Karvay, housle (Slovenská republika)

Vid Veljak, violoncello (Chorvatsko)

Zahajovací koncert 7. ročníku LVHF 2022 rozezní jízdárnu zámku Valtice. Pod taktovkou **Roberta Kružíka** zahraje **Filharmonie Bohuslava Martinů** *Koncert pro housle, violoncello a orchestr a moll*, op. 102, z pera **Johannese Brahmsa** a *Symfonii fis moll*, op. 41, **Dory Pejačević**. Sólisty budou koncertní mistr Vídeňských symfoniků **Daniel Karvay** a famózní chorvatský violoncellista **Vid Veljak**.

Pod záštitou hejtmána Jihomoravského kraje, Mgr. Jana Grolichy. **jihomoravský kraj**

Pod záštitou velvyslance Chorvatské republiky v České republice, J. E. Ljiljany Pancirov.

hlavní partneři koncertu

alca **jihomoravský kraj**

partner koncertu

KALINA

ve spolupráci

VALTICE

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

vinařství koncertu

OBELISK

Program

Johannes Brahms (1833–1897):

Koncert pro housle, violoncello
a orchestr a moll, op. 102

I. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Vivace non troppo*

— přestávka —

Dora Pejačević (1885–1923):

Symfonie fis moll, op. 41

I. *Andante maestoso – Allegro con moto*

II. *Andante sostenuto*

III. *Scherzo: Molto allegro*

IV. *Allegro appassionato*

Zámecká jízďárna Valtice

Přestože hlavní knížecí sídlo Lichtenštejnů zažívalo stavebně svůj největší rozmach v 17. a 18. století, vznikal již za **Karla I. z Lichtenštejna** (1569–1627) a jeho syna **Karla Eusebia** (1611–1684) pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Muselo zde tedy existovat místo pro jejich ustájení. Prameny uvádějí, že tomu tak bylo přinejmenším od počátku 17. století; základní kontury hospodářského dvora a jeho objektů pocházejí s jistotou z období první poloviny 17. století. Podle závěrů historického průzkumu byl sice rozsah valtického předzámčí (hospodářský dvůr) vymezen již dříve, jeho dosud existující podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízďárnou však byla vybudována až po příchodu knížete **Antona Floriana** (1656–1721), dvořana císaře Karla VI. (1685–1740), a jeho architekta **Johanna Antona Ospela** (1677–1756). Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Podélně zastřešená jízďárna měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby nebránila výhledu z knížecí rezidence na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízďárna užívala jako sušárna tabáku – byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelná. Od roku 1970 byla zahájena postupná rekonstrukce, jejímž záměrem bylo navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém průzkumu se navíc uskutečnila kompletní rekonstrukce podlahy. Podle dochovaných fragmentů se obnovilo její pokrytí dřevěnými fošnami na trámovém roštu. Sál jízďárny zabírá plochu bezmála 1200 metrů čtverečních a pojme na 800 diváků.

Dalibor Karvay započal již jako velmi mladý svou kariéru úspěšného houslisty, o čemž svědčí i výhra soutěže Young Musician meeting v Cordóbě roku 1996 či obdržení Eurovision Grand Prix – Mladý hudebník roku 2002. O rok později měl možnost se představit před princem Charlesem z Walesu na hradě Windsor spolu s Mstislavem Rostropovičem. V následujících letech vystupoval například s Borisem Kuschnirem, Julianem Rachlinem a pod taktovkou významných dirigentů, jako jsou Leif Segerstam či Ion Marin. Nicméně cesta sólisty může být trnitá, o čemž vypovídá i dokumentární film z roku 2004 *Stradivari: Search of Perfection* vyprávějící o potížích Karvaye při hledání dokonalých houslí. Kromě úspěšné sólistické kariéry vyučuje na vídeňské Musik und Kunst Privatuniversität a roku 2020 vyhrál konkurz na místo koncertního mistra **Vídeňského symfonického orchestru.**

Mezi přední chorvatské violoncellisty nelze nezařadit pětadvacetiletého **Vida Veljaka**. Vystudoval Hudební akademii v Záhřebu a Mezinárodní hudební akademii Lichtenštejnského knížectví. Vyhrál několik ocenění, například Mezinárodní soutěž Antonia Janigra v Poreči, a byl finalistou prestižní Guilhermina Suggia Cello Competition v Portugalsku.

Kromě evropských zemí hrál i v Číně, koncertoval společně se Záhřebskými sólisty a Záhřebskou filharmonií či Komorním orchestrem města Rijeka a pravidelně hrává se Synchronos Ensemble, který se zaměřuje na soudobou hudbu. Založil a je členem uskupení Rijeka Piano Trio, od roku 2019 vede sekci violoncellistů v **Dubrovnickém symfonickém orchestru.**

Robert Kružík patří k nejmladší generaci českých dirigentů. Již šestým rokem je stálým dirigentem **Janáčkovy opery Národního divadla Brno**, tři sezóny působil také jako dirigent Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Od sezony 2018/2019 je stálým hostujícím dirigentem Filharmonie Brno a počínaje sezónou 2021/2022 šéfdirigentem **Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně**. Je laureátem Ceny Jiřího Bělohávků. Jeho široký operní záběr čítá díla skladatelů Mozarta, Dvořáka, Martinů, Janáčka, Rossiniho, Čajkovského, Bizeta, Verdiho, Prokofjeva a mnoha dalších.

Již osmdesát let od svého založení slaví Zlínská **Filharmonie Bohuslava Martinů**. Za dobu svého působení se v jejích řadách vystříдалo mnoho vynikajících hráčů a vedlo ji velké množství českých i zahraničních dirigentů, jako například Jakub Hrůša, Walter Attanasi či nyní Robert Kružík. V repertoáru má Filharmonie díla jak klasické hudby, tak skladby patřící do jazzu, rocku či pop music a vystupovala s nimi nejen ve Zlíně a blízkém okolí, ale procestovala celý svět (Německo, Itálie, USA, Indie, Jižní Korea) a hostovala na festivalech, jako jsou Pražské jaro, Smetanova Litomyšl či Špilberk Brno. Pravidelně spolupracuje se světovými sólisty a je pořadatelem dvou hudebních festivalů – Harmonia Moraviae a Talentinum.

TEXT AUF DEUTSCH

Lovesong

Ensemble Illyrica & Josipa Bainac

Neděle 25. září 2022 | 17:00

Zámek Mikulov

Ensemble Illyrica (Chorvatsko)

Nika Bauman, flétna

Hiwote Tadesse, viola

Iva Casian-Lakos, violoncello

Marko Ferlan, kytara

Josipa Bainac, soprán (Chorvatsko)

Nástupní sál mikulovského zámku ovládne chorvatský **Ensemble Illyrica** a sopranistka **Josipa Bainac**. Společně představí autory ze všech koutů Evropy – Václava Tomáše Matějku, Ericha Wolfganga Korngolda, Dušana Bogdanoviće či pomyslnou rezidenční skladatelku festivalu **Doru Pejačević**. Rovněž zazní dílo psané přímo pro LVHF 2022 z pera **Akose Banlaky**.

Pod záštitou starosty města Mikulov a senátora pro Břeclavsko, Rostislava Koštiala.

hlavní partner koncertu

DOMOPLAN

partner koncertu

ve spolupráci

RM
REGIONÁLNÍ
MUZEUM
V MIKULOVĚ

vinařství koncertu

Program

Václav Tomáš Matějka (1773–1830):

Notturmo pro flétnu, violu a kytaru, op. 21

I. Allegro moderato

III. Lento e patetico

IV. Zingara

Dora Pejačević (1885–1923):

Liebeslied, op. 39 (text R. M. Rilke)

James Budinich (1990):

Apoksiomen pro flétnu,
violoncello a kytaru

Erich Wolfgang Korngold

(1897–1957): *Glück, das mir
verblieb* („Marietta's Lied“)
z opery Mrtvé město, op. 12

Dušan Bogdanović (1955):

Šest balkánských miniatur

I. Jutarnje Kolo (Ranní tanec)

II. Žalopojka (Žalozpěv)

III. Vranjanka (Z Vranje)

IV. Makedonsko Kolo (Makedonský tanec)

V. Široko

VI. Sitni Vez (Drobná výšivka)

Lana Janjanin (1990):

Folk Song č. 2 pro flétnu,
violoncello a kytaru

Akos Banlaky (1966): Skladba

pro hlas, flétnu, violoncello
a kytaru (světová premiéra)

Zámek Mikulov

První archeologické nálezy dokládající přítomnost menšího hradiště na mikulovském Zámeckém vrchu pocházejí již z konce 11. století. Stavba sloužila pravděpodobně jako obranný bod střežící územní zájmy na nově vzniklé moravsko-rakouské hranici. Patrně z podnětu **Přemysla Otakara I.**, nebo jeho bratra, moravského markraběte **Vladislava Jindřicha**, byl ve 13. století na vápencových útesech nad vsí vybudován kamenný hrad. Roku 1249 postoupil moravský markrabě, pozdější král Přemysl Otakar II., Mikulov **Jindřichovi z Lichtenštejna**. Právě se jménem tohoto rodu, původem ze Štýrska, jsou spojeny středověké dějiny mikulovského hradu. Ze 14. století, konkrétně z roku 1380, pochází dnes nejdochovanější gotický prostor hradu, osmiboká kaple. Lichtenštejnům patřil Mikulov až do roku 1560, kdy jej získal na krátkou dobu rod Kereczenyi. Od roku 1575 byl v držení rodu Dietrichštejnů, v jejichž majetku zůstal až do konce druhé světové války. Za **Františka kardinála Dietrichštejna** (1570–1636) se strohá hradní pevnost Mikulov proměnila v reprezentativní renesanční knížecí sídlo. Další zásadní přestavby zámeckého komplexu proběhly v 18. století, a to v důsledku ničujícího požáru roku 1719. V rámci rekonstrukce bylo přebudováno mimo jiné také původní barokní divadlo, které dodnes slouží jako historická knihovna čítající na 11 000 svazků vzácných knih. Do dějin mikulovského panství se tragicky zapsala druhá světová válka. V samém jejím závěru během osvobozovacích bojů zámek 22. dubna 1945 opět vyhořel. Stavení bylo v 50. letech citlivě a s ohledem na původní barokní interiér restaurováno. Dnes spravuje zámecký komplex Regionální muzeum mikulovského regionu, které v něm zároveň sídlí.

Chorvatské komorní uskupení **Ensemble Illyrica** se skládá ze čtyř mladých hudebníků, kteří se zaměřují jednak na klasický hudební repertoár, ale rovněž na skladby soudobých skladatelů procházející napříč hudebními žánry. S tím souvisí i jejich častá spolupráce s dalšími umělci a performery. S oblibou pak vystupují v drobných viskách a přináší hudbu do netradičních prostor, často i pod širé nebe. Flétnistka **Nika Bauman**, violistka **Hiwote Tadesse**, violoncellistka **Iva Casian-Lakos** a kytarista **Marko Ferlan** spolu během let vystupovali v mnoha koncertních síních (Wienere Musikverein), na několika hudebních festivalech (Zagreb Biennale, Summer Magic in the Diocletian) a v mnoha státech Evropy (Irsko, Slovinsko). Každým rokem pak vyhledají ke spolupráci dalšího soudobého světového skladatele, jako například Lanu Janjaninu, Maka Murtiče, Jamese Budinicha, či v tomto roce Davida Crowella.

Chorvatská sopranistka **Josipa Bainac** započala svou kariéru respektované umělkyně vítězstvím v několika národních chorvatských pěveckých soutěžích. Zmínit lze například Mirjana Bohanec Prize na Hudební akademii v Záhřebu nebo Isolda Langowski Prize for Art Song v roce 2015. O rok později přibrala cenu Marienkirchen Oratorio Prize, v roce 2017 ADA SARI Culture Prize a také několik ocenění na 11. ročníku Mezinárodní pěvecké soutěže Hildy Zadek zaměřující se na soudobou hudbu. Po absolvování Akademie v Záhřebu pokračovala studiem **Vídeňské univerzity hudby a múzických umění** a další zkušenosti pak sbírala u Thomase Hampsona, Artura Korna, Stephena Delaneyho či Heleny Lazarsky.

Díky svému zájmu o soudobou hudbu navázala roční spolupráci se skladateli Johannou Dodererovou a Akosem Banlakym a toto spojení jí přineslo reputaci skvělé interpretky a specialistky na náročné světové premiéry.

Koncertovala napříč Evropou, Asií či Severní Amerikou. A kromě náhledu uměleckého se zpěvem zabývá i jako vědkyně – je univerzitní asistentkou pro výzkum hlasu na **Univerzitě Mozarteum v Salzburgu**.

TEXT AUF DEUTSCH

Flos campi – flos musicae

Cappella Mariana & Goeyvaerts String Trio

Středa 28. září 2022 | 19:00

Kostel sv. Jakuba Staršího, Lednice

Cappella Mariana

Lore Binon, soprán

Filip Dávec, kontratenor

Vojtěch Semerád, tenor

Tomáš Lajtkep, tenor

Jaromír Nosek, bas

Goeyvaerts String Trio (Belgie)

Fedra Coppens, housle

Kris Matthynssens, viola

Pieter Stas, violoncello

Na sv. Václava dojde ke spojení staré a nové hudby. Český vokální soubor **Cappella Mariana** a belgické **Goeyvaerts String Trio** představí díla Josquina Desprez či slovinského renesančního skladatele **Jacoba Handla-Galla**. Koncert je věnován dvoustému výročí narození zakladatele genetiky Gregora Johanna Mendela, podle něhož je pojmenovaná univerzita v Brně a její Zahradnická fakulta v Lednici.

Pod záštitou ministra kultury České republiky, Mgr. Martina Baxy.

Pod záštitou děkanky Mendelovy zahradnické fakulty v Lednici, doc. Dr. Ing. Aleny Salašové.

partneři koncertu

ve spolupráci

vinařství kocertu

Program

Alle caeleste nec non (sekvence)

Magister Perotinus (1160–1230): Alleluia Pascha nostrum immolatus

Guillaume de Machaut (1300–1377): Ma fin est mon commencement

Johannes Ockeghem (c. 1410/1425–1497): Mort tu as navrè de ton dart

Josquin Desprez (c. 1450/1455–1521): Proch dolor

Jacob Handl-Gallus (1550–1591): Viri sancti

Jacob Handl-Gallus: Jesu dulcis memoria

Arvo Pärt (1935): Da pacem Domine (arr. Pieter Stas)

Jacob Handl-Gallus: Ego flos campi

Jacob Handl-Gallus: Gaudeamus

Jacob Handl-Gallus: Media vita

Martin Smolka (1959): Maria

Kostel sv. Jakuba Staršího, Lednice

Původ této stavby se datuje do období gotiky, kdy na pozemku dnešního zámku stával kostel zničený roku 1426 husity. V roce 1495 byl vystavěn kostel nový, již zasvěcený sv. Jakubovi Staršímu, který však musel v roce 1731 ustoupit velkolepým plánům na rozšíření zámku. Ty mimo jiné počítaly i s výstavbou nového zámeckého kostela v místech, kde se nachází dnes. Dnešní podobu v novogotickém (windsorském) stylu s fiálami, chrličí, kružbami a dalšími prvky získala stavba v polovině 19. století. Sochy Franze Höglera (1802–1855) nad hlavním vchodem představují Pannu Marii stojící na měsíčním srpku – symbolu čistoty, po její pravici vidíme svatého Metoděje s patriarším křížem a knihou, po levici svatého Františka z Pauly, zakladatele řádu paulánů. Do prostoru chrámové lodi se vstupuje klenutou předsíní, nad níž se nachází cenný reliéf z 15. století znázorňující smrt Panny Marie. Na levé straně u vchodu je umístěna relikvie – kámen ze svaté hory Oreb, zvané též Sinaj, kde dal Bůh Mojžíšovi Desatero přikázání. Obraz na hlavním oltáři namaloval původně **Petr Brandl** (1668–1735), později byl však nahrazen novogotickým křídlovým oltářem s obrazem na téma svaté rodiny z roku 1856 malíře **Franze Ittenbacha** (1813–1879). Na zdech kostelní lodi jsou kamenné reliéfy od **bratrů Anglerů** z roku 1856 znázorňující křížovou cestu. Monumentální kamenný kříž s Ježíšem je dílem **Josefa Kliebera** (1773–1850) z dvacátých let 19. století. Vlevo před presbytářem je dřevěná kazatelna. Z knížecí oratoře v prvním patře lze nahlédnout do interiéru kostela, který sloužil nejen knížecí rodině, ale i místním farníkům. Kněžiště je zaklenuto hvězdovou klenbou, loď klenbou síťovou. Unikátem této stavby jsou mimořádně cenné varhany staré asi 430 let a stále plně funkční zvon ulitý roku 1616 ve Znojmě.

Komorní vokální soubor specializující se na interpretaci středověkého vícehlasu, renesanční polyfonie a vokálních děl raného baroka. **Cappella Mariana** vznikla roku 2008 a jako jeden z mála domácích vokálních souborů se zaměřuje na uvádění pozapomenutých děl vrcholné vokální polyfonie z oblasti italské, vlámské či anglické renesance. Umělecky zastřešuje koncertní cyklus s názvem Postní pátky, navazující na tradici křížovnických hudebních představení. Členy souboru jsou mezinárodně renomovaní pěvci, kteří pravidelně spolupracují se souborem **Collegium Marianum** a vystupují na prestižních evropských festivalech (Festival de Sablé, Festival Baroque de Pontoise, Tage Alter Musik Regensburg, Bachfest Leipzig, Mozartfest, Pražské jaro, Mitte Europa či Bolzano Festival Bozen). Dále se věnují interpretaci barokní a předromantické hudby a účinkují na českých a zahraničních pódiiích se soubory jako Bach Collegium Japan, Collegium Vocale Gent, Tiburtina Ensemble, Collegium 1704 a Douce Memoire. V prosinci 2012 ansámbl vydal svou profilovou nahrávku pod názvem Sacrum et Profanum. Ansámbl od svého založení působí pod uměleckým vedením **Vojtěcha Semeráda**. Vystoupení ansámblu se setkala s nadšeným přijetím publika, kritika cení především expresivitu projevu a citlivý přístup k práci s textem.

Belgické smyčcové trio **Goeyvaerts String Trio** ve složení **Fedra Coppens** (housle), **Kris Matthynssens** (viola) a **Pieter Stas** (violoncello) se zaměřuje na hudbu 20. a 21. století. I z toho důvodu se pojmenovali na počest belgického skladatele Karla Goeyvaertse, který se výrazně přičinil o rozvoj moderní evropské hudby.

Trio proslavilo především jejich druhé album String Trios s díly Arnolda Schönberga, Antona Weberna a Alfreda Schnittkeho, které bylo velmi kladně hodnoceno jednak v mnoha hudebních periodicích, včetně britského Gramofonu, ale rovněž ve světovém tisku – redaktor Bangkok Post napsal, že „tato nová nahrávka objevila v partituře náladu a barvy, které jsem ještě nikdy neslyšel.“ Dalšími výraznými nahrávkami byla Smyčcová tria z východu se skladbami Sofie Gubaiduliny, Alexandra Knaifela, Olega Paiberdina a Giyai Kancheli z roku 2012 či *Stabat Mater* Arvö Parta, které se zařadilo mezi skladatelových deset nejlepších nahrávek.

Kromě již napsaných skladeb spolupracuje trio se současnými autory, kteří mu vytváří díla na objednávku. Takto bylo dedikováno druhé smyčcové trio Charlese Wuorinena, jež mělo premiéru v Guggenheimovu muzeu v New Yorku (2018), či skladby Lindy Catlin Smithové a Pascale Critonové, které byly poprvé představeny na irském hudebním festivalu Stations of the Sun 2019.

Balada pro Pohansko

Aljoša Jurinić & Latica Anić

Pátek 30. září 2022 | 18:00

Zámeček Pohansko

Aljoša Jurinić, klavír (Chorvatsko)

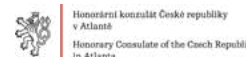
Latica Anić, violoncello (Chorvatsko)

Vůbec poprvé festival nabídne zájemcům milujícím skloubení mimořádné hudby a netradičního místa prostor **zámečku Pohansko**. „Delikátní a vizionářský pianista“ **Aljoša Jurinić** a talentovaná violoncellistka **Latica Anić** zahrají květnatá díla **Dory Pejačević**. Tentokrát však zazní po boku velikánů Ludwiga van Beethovena, Fryderyka Chopina a Gabriela Faurého.

TEXT AUF DEUTSCH

Pod záštitou honorální konzulky České republiky v Atlantě, Moniky Vintrlíkové.

hlavní partner koncertu

partner koncertu

ve spolupráci

vinařství koncertu

Program

Dora Pejačević (1885–1923):

Blumenleben, op. 19

I. Schneeglöckchen (Sněženky)

II. Veilchen (Violky)

III. Maiglöckchen (Konvalinky)

IV. Vergißmeinnicht (Pomněnky)

V. Rose (Růže)

VI. Rote Nelken (Červené karafiáty)

Gabriel Fauré (1845–1924): Papillon

(Motýlek) pro violoncello a klavír, op. 77

Ludwig van Beethoven (1770–1827):

Klavírní sonáta č. 21 C dur „Valdštejnská“, op. 53

I. Allegro con brio

II. Introduzione: Adagio molto

III. Rondo. Allegretto moderato – Prestissimo

— přestávka —

Fryderyk Chopin (1810–1849):

Balada č. 1 g moll, op. 23

Fryderyk Chopin:

Balada č. 2 F dur, op. 38

Gabriel Fauré:

Sicilienne pro violoncello a klavír, op. 78

Fryderyk Chopin:

Balada č. 3 As dur, op. 47

Fryderyk Chopin:

Balada č. 4 f moll, op. 52

Zámeček Pohansko

Jen několik kilometrů jižně od současné Břeclavi se v raném středověku nacházelo rozlehlé hradiště Velké Moravy. Zřejmě po staletí existující jeho pozůstatky daly vzniknout názvu místa „Pohansko“. Právě zde si nechal polní maršál **Jan I. Josef z Lichtenštejna** v letech 1810–1812 vystavět podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele **Josefa Hardtmutha** lovecký zámek stejného jména. Nová kratochvilná stavba navíc nahradila dřívější gloriety a sám kníže v červnu 1811 staveniště dokonce osobně navštívil. Hlavní část zámku tvoří budova obdélníkového půdorysu, k níž z obou stran přiléhají přízemní arkádové galerie s pěti arkádami zakončené čtyřúhelníkovým pavilonem. Aby se docílilo monumentálnosti objektu, byl vyhlouben přilehlý rybník a prostor zapomenutého hradiště sloužil k pořádání oblíbených podzimních honů (na divoká prasata nevyjímaje). Ty mohli pozorovat hosté z vyšší společnosti z centrální lodžie s jónským sloupovým v prvním patře. Zde se taktéž nacházel hlavní sál s dekorativní výmalbou sloužící k loveckým slavnostem. Naopak velká část přízemí byla s přilehlou arkádovou galerií otevřená a průchozí a nechyběl zde ani byt lovců.

Za knížete **Jana II. z Lichtenštejna** byla část arkád zazděna, aby se zvětšily obytné prostory správce objektu v přízemí. Po vybudování tzv. železné opony se na střeše zámku nacházela pozorovatelná Pohraniční stráž a objekt byl veřejnosti nepřístupný. Dnes objekt užívá Městské muzeum a galerie Břeclav.

Violoncellistka **Latica Anić** je jednou z mála letošních interpretů, která má vztah nejen k zemím bývalé Jugoslávie, ale rovněž k rodu Lichtenštejnů – hru na violoncello studovala na **Mezinárodní hudební akademii v Lichtenštejnsku**. Své umění dále pilovala na Hudební akademii v Záhřebu, konzervatoři v Boulogne-Billancourt či Hudební vysoké škole v Karlsruhe a navštěvovala mistrovské třídy Miklóse Perényiho, Petera Maintze, Garyho Hoffmana a dalších. Anić se úspěšně zúčastnila několika soutěží, například Mezinárodní violoncellové soutěže ve Štýrském Týnci či Mezinárodní soutěže Ferdo Livadiće. Vystupovala v mnoha zemích Evropy (Německo, Francie, Portugalsko), a to nejen jako sólistka s doprovodem orchestru (Záhřebští filharmonikové, Stuttgartský komorní orchestr, Splitský komorní orchestr), ale také v komorních uskupeních s klarinetistkou Shirley Brill či klavíristy Matthiasem Kirschnereitem a Jonathanem Anerem. Rovněž byla pozvána na několik mezinárodních festivalů, jmenovitě na Next Generation ve Švýcarsku, Letní hudební dny Hitzacker v Německu či Hudební festival Katye Popové v Bulharsku.

Dvaatřicetiletý hudebník z Chorvatska s „ojedinělým spojením šarmu a mistrovství“ **Aljoša Jurinić** bývá rovněž označován jako „výjimečně delikátní a vizionářský pianista“. Studoval na Hudební univerzitě Franze Liszta ve Výmaru a Hudební akademii záhřebské univerzity, nyní pokračuje ve studiích na univerzitě v Torontu. Znáмым se však stal díky vítězství v Mezinárodní soutěži Roberta Schumanna (2012), v Klavírní soutěži královny Alžběty (2016) a postupem do finále **Mezinárodní klavírní soutěže Fryderyka Chopina** (2015). Jurinić vystupoval ve významných koncertních síních po celém světě (Carnegie Hall, Wiener Musikverein, Tokyo Opera City Concert Hall) s předními světovými orchestry, jako jsou Varšavská filharmonie, Filharmonie Brno, Belgický národní orchestr či Hallé orchestr. Pravidelně je zván na významné festivaly (Serate Musicali, Chopin and His Europe, Chopin Festival nebo třeba Dubrovnik Summer Festival), kde vystupuje jak sólově, tak v komorním uskupení s dalšími hudebníky – Petritem Čeku (kytara), Kianem Soltani (violoncello) či Lukou Šulićem (violoncello).

Slovanská sonáta

Luka Ljubas & Aljoša Jurinić & Latica Anić

Sobota 1. října 2022 | 19:00

Zámecká jízdárna Lednice

Luka Ljubas, housle (Chorvatsko)

Aljoša Jurinić, klavír (Chorvatsko)

Latica Anić, violoncello (Chorvatsko)

V jízdárně lednického zámku vystoupí znamenitý klavírista **Aljoša Jurinić**, jedinečná violoncellistka **Latica Anić** a hvězda houslového světa a člen Vídeňských filharmonií **Luka Ljubas**. Dohromady návštěvníkům zprostředkují krásu skladeb **Dory Pejačević** či komorních děl **Gabriela Faurého**, **Johannese Brahmsa** a **Francise Poulence**.

TEXT AUF DEUTSCH

Pod záštitou velvyslance Chorvatské republiky v České republice, J. E. Ljiljany Pancirov.

hlavní partner koncertu

partner koncertu

za podpory

ve spolupráci

vinařství a pivovar koncertu

Program

Gabriel Fauré (1845–1924):

Sonáta č. 2 g moll pro violoncello a klavír, op. 117

I. Allegro

II. Andante

III. Finale – Allegro vivo

Dora Pejačević (1885–1923):

Sonáta h moll „Slovanská“
pro housle a klavír, op. 43

I. Allegro con anima

II. Adagio

III. Allegro molto vivace

— přestávka —

Francis Poulenc (1899–1963):

Sonáta pro housle a klavír, FP 119

I. Allegro con fuoco

II. Intermezzo

III. Presto tragico

Gabriel Fauré:

Sicilienne pro violoncello a klavír, op. 78

Johannes Brahms (1833–1897):

Sonáta č. 3 d moll pro housle a klavír, op. 108

I. Allegro

II. Adagio

III. Un poco presto e con sentimento

IV. Presto agitato

Zámecká jízdárna Lednice

Komplex jízdáren, jenž začal dle představ knížete **Karla Eusebia z Lichtenštejna** budovat na přelomu let 1687–1688 **Johann Bernard Fischer z Erlachu**, představuje nejstarší původní dochovanou část lednického zámeckého areálu. Nachází se na jeho západním okraji, kde se napojuje v místě bývalého „loveckého dvora“. Jde o tříkřídlou dispozici rozšířenou o dvě krátká křídla na severní straně. Takto vzniklo přibližně čtvercové nádvoří přístupné třemi branami: monumentální tříosou branou, portikem v jižním křídle a dvěma analogickými, protilehlými, jednoosými branami, které akcentují vysoké štíty v křídle západním a východním. Po stranách štítů jsou volutová křídla přecházející do postamentů soch (vždy dvojice – nad západní branou Herakles a Hebe, Apollon a Artemis; nad jižní Poseidon a Afrodita, Zeus a Héra; nad východní Evropa a Asie, Afrika a Amerika). Na rovných úsecích stříšky (nad pilastry) se nachází dvojice váz s motivem koňské hlavy. Kvádrové pilastry nesou reliéfy lichtenštejnských erbů, v ploše štítů jsou plastické kruhové rámy.

Jízdárny, rozsáhlé objekty pro účely chovu koní, který symbolizoval v období baroka prestiž, bohatství a moc, patřily k nezbytným součástem rezidenčních prostor vládnoucích rodů. Jinak tomu nebylo ani v Lednici, letním sídle knížecího rodu Lichtenštejnů. Původní Fischerův návrh upravil v duchu dobového vkusu v letech 1690–1691 italský architekt **Domenico Martinelli**. Dvě menší křídla navazující na západní a východní budovu, jimiž se objekt prostorově uzavřel, byla dostavěna až koncem 18. století.

Zářící mladá hvězda houslového světa. Řeč je o **Lukovi Ljubasovi**, chorvatském virtuosovi, jehož mnozí chválí za „otevřený a upřímný způsob tvorby hudby“ a další za „dospělost, jedinečný zvuk a jednoduchost“.

Již během studií na korutanské konzervatoři a následně na vídeňské Univerzitě hudebních a dramatických umění získal několik cen na mezinárodních soutěžích. Za zmínku stojí první ceny z Prima la musica a Premio Città die Padova, ale především nejvyšší ocenění z **Houslové soutěže Václava Humla**, které získal roku 2017 jako úplně první Chorvat v dlouhé historii soutěže. Téhož roku získal i titul Mladého hudebníka udělovaný Filharmonickou asociací Záhřeb.

O takto talentovaného umělce je zájem nejen v jeho domovině, kde hrál kupříkladu se Záhřebským filharmonickým orchestrem, ale i v zahraničí, kde vystupoval po boku Padovského orchestru, Vídeňského komorního orchestru či Arcašského symfonického orchestru. Svůj hudební talent předvedl také při komorních vystoupeních s Valentinem Erbene, Axelem Kircherem, Ruzhou Semovou či Ekaterinou Rumyantsevou. Od sezóny 2020/2021 je vedoucím sekce prvních houslí **Vídeňských filharmoniků**.

Violoncellistka **Latica Anić** je jednou z mála letošních interpretů, která má vztah nejen k zemím bývalé Jugoslávie, ale rovněž k rodu Lichtenštejnů – hru na violoncello studovala na **Mezinárodní hudební akademii v Lichtenštejnsku**. Své umění dále pilovala na Hudební akademii v Záhřebu, konzervatoři v Boulogne-Billancourt či Hudební vysoké škole v Karlsruhe a navštěvovala mistrovské třídy Miklóse Perényiho, Petera Maintze, Garyho Hoffmana a dalších. Anić se úspěšně zúčastnila několika soutěží, například Mezinárodní violoncellové soutěže ve Štýrském Týnci či Mezinárodní soutěže Ferdo Livadiće. Vystupovala v mnoha zemích Evropy (Německo, Francie, Portugalsko), a to nejen jako sólistka s doprovodem orchestru (Záhřebští filharmonikové, Stuttgartský komorní orchestr, Splitský komorní orchestr), ale také v komorních uskupeních s klarinetistkou Shirley Brill či klavíristy Matthiasem Kirschnereitem a Jonathanem Anerem. Rovněž byla pozvána na několik mezinárodních festivalů, jmenovitě na Next Generation ve Švýcarsku, Letní hudební dny Hitzacker v Německu či Hudební festival Katye Popové v Bulharsku.

Dvaatřicetiletý hudebník z Chorvatska s „ojedinělým spojením šarmu a mistrovství“ **Aljoša Jurinić** bývá rovněž označován jako „výjimečně delikátní a vizionářský pianista“. Studoval na Hudební univerzitě Franze Liszta ve Výmaru a Hudební akademii záhřebské univerzity, nyní pokračuje ve studiích na univerzitě v Torontu. Známým se však stal díky vítězství v Mezinárodní soutěži Roberta Schumanna (2012), v Klavírní soutěži královny Alžběty (2016) a postupem do finále **Mezinárodní klavírní soutěže Fryderyka Chopina** (2015). Jurinić vystupoval ve významných koncertních síních po celém světě (Carnegie Hall, Wiener Musikverein, Tokyo Opera City Concert Hall) s předními světovými orchestry, jako jsou Varšavská filharmonie, Filharmonie Brno, Belgický národní orchestr či Hallé orchestr. Pravidelně je zván na významné festivaly (Serate Musicali, Chopin and His Europe, Chopin Festival nebo třeba Dubrovnik Summer Festival), kde vystupuje jak sólově, tak v komorním uskupení s dalšími hudebníky – Petritem Čeku (kytara), Kianem Soltani (violoncello) či Lukou Šulićem (violoncello).

Rendez-vous s Dorou Pejačević

Talichovo kvarteto

Neděle 2. října 2022 | 16:00
Rendez-vous – Dianin chrám

Jan Talich, 1. housle
Roman Patočka, 2. housle
Radim Sedmidubský, viola
Michal Kaňka, violoncello

Čemu jinému věnovat prostor **Dianina chrámu** u Valtic, známému příhodně jako **Rendez-vous**, než jedné z nejmilovanějších, skladateli nejmilovanějších forem – smyčcovému kvartetu? Světově uznávané **Talichovo kvarteto** fungující už celých šedesát let zahraje skladby Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a Antonína Dvořáka. Především ale představí *Smyčcový kvartet C dur*, op. 58, **Dory Pejačević**.

TEXT AUF DEUTSCH

Pod záštitou honorárního konzula Lichtenštejnského knížectví v České republice, Daniela Hermana.

partner koncertu

ve spolupráci

vinařství koncertu

Program

Antonín Dvořák (1841–1904):

Kvartetní věta F dur, B. 120

Allegro vivace

Dora Pejačević (1885–1923):

Smyčcový kvartet C dur, op. 58

I. Allegro

II. Adagio

III. Minuetto. Allegretto

IV. Rondo. Allegro

— přestávka —

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847):

Smyčcový kvartet č. 6 f moll, op. 80

I. Allegro vivace assai

II. Allegro assai

III. Adagio

IV. Finale: Allegro molto

Dianin chrám – Rendez-vous

Po náhlé smrti knížete **Aloise I. Josefa Lichtenštejna** v roce 1805 převzal rodinné dědictví jeho mladší bratr **Jan I. Josef Lichtenštejn**, který se mimo jiné účastnil bitvy tří císařů u Slavkova. Právě za knížete Jana I. Josefa došlo ke stavbě Dianina chrámu řečeného Rendez-vous. Jeho vybudování proběhlo v letech 1810–1813 podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele **Josefa Hardtmutha**. Po jeho odchodu z knížecích služeb v roce 1812 dokončil chrám nový architekt **Josef Kornhäusel**. Stavebním dozorem byl pověřen Josef Poppelack, sochařská výzdoba pochází z dílny vídeňského sochaře **Josefa Kliebera** a malířskou výzdobu sálů provedl **Michael Rober**. Reliéfní výzdoba odkazuje na antickou mytologii. Jednotlivé příběhy mají společný atribut, a to bohyni lovu Dianu, potažmo i jejího bratra, boha slunce Apollóna.

Romantická stavba parafrázuje římské triumfální oblouky. Hlavní fasády Dianina chrámu člení čtyři představené sloupy, na něž dosedá atikové patro. Patky i hlavice sloupů jsou korintské. Architektonicky se obě hlavní fasády až po korunní římsu shodují. Atikové patro dělí na severní fasádě vždy dvě okna, na jižní tři reliéfy. Fasády dále zdobí vždy dva čtvercové reliéfy a dva rondely. Oblouk z vnitřní strany zdobí osmdesát jedna kazet s dvojitým zapuštěným orámováním, do jejichž středů jsou zasazeny růžice. Stavba původně sloužila k letním a podzimním loveckým slavnostem. Interiér tvoří čtyři nadzemní podlaží. První dvě rozděluje oblouk, v pravé části se nachází schodiště zaklenuté klenbami s lunetami, na stěnách je malované stínované kvádrování. V levé části dnes nalezneme dvoupodlažní byt správce a nad ním ve třetím podlaží malý salonek příležitostně užívaný k reprezentativním účelům. Dominantou celého saletu je bohatě štukem vyzdobený hlavní sál v atikovém podlaží o rozměrech 7×16 metrů. Komunikace mezi pravou a levou částí objektu zajišťuje propojení nad hlavním sálem.

Od studentského souboru pražské konzervatoře ke světoznámému uskupení. Takovou cestou si prošlo **Talichovo kvarteto**, jehož složení se sice již mnohokrát proměnilo, ale název na počest významného českého dirigenta zůstává. Dnes sestává z **Jana Talicha** (syn zakladatele), **Romana Patočky**, **Radima Sedmidubského** a **Michala Kaňky**.

Za svou šedesátiletou historii se může těleso pyšnit mnoha prestižními mezinárodními oceněními, mezi něž patří Diapason d'Or, Grand Prix du Disque, Zlatá deska Supraphonu a další. Své hudební umění představilo ve většině evropských států a dále v Americe a Asii. Skladby předních světových skladatelů předvedli členové kvarteta v Carnegie Hall v New Yorku, Wigmore Hall v Londýně, amsterdamské Concertgebouw nebo třeba Divadle Champs-Élysées v Paříži. A především je kvarteto pravidelně zváno na významné mezinárodní festivaly, mezi něž patří Pražské jaro, Printemps des Arts v Monte Carlu, Pablo Casals Festival v Prades nebo International String Quartet festival v kanadské Ottawě.

Během let vznikla kvartetu bohatá diskografie. Do ní patří jednak kompletní vydání kvartetů Felixe Mendelsohna-Bartholdyho, Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Leoše Janáčka, ale také výběr z děl Debussyho, Ravela či Šostakoviče. Uznání dosáhli i nahráním hudby k dokumentárnímu filmu Vojtěcha Jasného o holocaustu *Peklo na zemi*, jež připravovala nadace Stevena Spielberga. Kvarteto věnuje své úsilí i premiérám skladeb českých skladatelů 20. století, jako jsou například Viktor Kalabis, Luboš Fišer nebo Luboš Sluka.

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

TEXT AUF DEUTSCH

Ďáblův trylek

Barocco sempre giovane
& Jiří Vodička

Pátek 7. října 2022 | 19:00
Zámecké divadlo Valtice

Barocco sempre giovane

Jiří Vodička, housle

Je baroko stále mladé? Na to odpoví špičkový komorní orchestr **Barocco sempre giovane** a výjimečný houslista a koncertní mistr České filharmonie **Jiří Vodička**. Společně představí ve valtickém zámeckém divadle díla barokních skladatelů **Pietra Antonia Locatelliho**, **Arcangella Corelliho** a **Giuseppa Tartiniho**. Ač je **Tartini** mnohými považován za Itala, narodil se ve slovinském Piranu.

Pod záštitou velvyslankyně Slovinské republiky v České republice, J. E. Tanja Strniša.

Pod záštitou velvyslankyně Lichtenštejnského knížectví v České republice, H. E. Maria Pia Kothbauer.

partner koncertu

stom ma

s podporou

ve spolupráci

vinařství koncertu

PLENER
VINAŘSTVÍ

Program

Pietro Antonio Locatelli (1695–1764):

Introduzione teatrale č. 4 G dur, op. 4

I. Allegro

II. Andante

III. Presto

Arcangelo Corelli (1653–1713):

Concerto grosso č. 4 D dur, op. 6

I. Adagio – Allegro

II. Adagio

III. Vivace

IV. Allegro

Giuseppe Tartini (1692–1770):

Koncert A dur pro housle, smyčce
a continuo, D96

I. Allegro

II. Largo

III. Presto

— přestávka —

Pietro Antonio Locatelli:

Concerto grosso č. 5 D dur, op. 1

I. Largo

II. Allegro

III. Largo

IV. Allegro

Pietro Antonio Locatelli:

Koncert pro housle, smyčce a continuo

č. 12 „Labyrint“ D dur, op. 3

I. Allegro

II. Largo

III. Allegro

Giuseppe Tartini:

Concerto grosso „Ďáblův trylek“

(arr. Gianluca Bersanetti)

I. Larghetto affettuoso

II. Allegro

III. Grave – Allegro assai

Zámecké divadlo Valtice

Zámecké divadlo ve Valticích je součástí komplexu, jehož složitý vývoj měli od 14. století v rukou členové rodu Lichtenštejnů. Od konce 16. století se stal valtický zámek jejich hlavní rezidencí. Dnešní podobu vtiskla areálu především stavební činnost v 17. a 18. století, teprve v poslední době je věnována pozornost i drobnějším pozdějším zásahům, které se pozoruhodným způsobem začlenily do převážně barokního celku.

Divadlo vzniklo roku 1790 jako poslední větší stavba v areálu zřejmě na místě starších konstrukcí, o jejichž podobě ani využití nejsou zatím prokazatelné zprávy. Stálou divadelní scénu nechal vybudovat vládnoucí kníže **Alois I. z Lichtenštejna**. Stavbu vedl knížecí architekt **Karel Jan Rudczinsky** (Rudzinsky), přičemž se stavělo ve velkém spěchu od poloviny května do září 1790. Celkově práce, a to včetně dekorací a dalšího vybavení (vyjma kostýmů), stály osmnáct tisíc zlatých.

Důvodem spěchu byla nepochybně listopadová návštěva samotného císaře **Leopolda II.** s manželkou a doprovodem (například s arcivévodou Ferdinandem Toskánským). K slavnostnímu zahájení provozu zámeckého divadla byla dokonce sepsána zpěvohra *Prometheus* (uvedena již 10. září 1790). Během slavností, které začaly 20. listopadu a trvaly několik dní, se zde každý den hrála představení. Ve dnech 2. až 6. září 1876 hostil ve Valticích kníže **Jan II. z Lichtenštejna** druhou císařskou návštěvu – **Františka Josefa I.** i korunního **prince Rudolfa**. Zámecké divadlo se díky tomu stalo jedním z center kulturního dění ve městě.

Koncertní mistr **České filharmonie**, sólista a komorní hráč. To je **Jiří Vodička**, hudebník patřící k nejvýznamnějším a nejvyhledávanějším českým houslistům. Již ve 14 letech byl přijat na Institut pro umělecká studia Ostravské univerzity a brzy začal sbírat ceny na významných soutěžích (Mezinárodní houslová soutěž J. Kociana, Beethovenův Hradec, Mezinárodní houslová soutěž L. Spohra). Pravidelně vystupuje jako sólista s mnoha českými i zahraničními orchestry, například s Českou filharmonií, Pražskou komorní filharmonií, Symfonickým orchestrem FOK, Qatar Philharmonic Orchestra, Neue Westfalen Philharmonie či Wuhan Philharmonic Orchestra. Spolupracuje rovněž s významnými dirigenty, jako jsou Jiří Bělohlávek, Jakub Hrůša či Tomáš Netopil. Bývá pravidelně zván na významné festivaly (Pražské jaro, Janáčkův Máj, Hohenloher Kultursommer, Choriner Musiksommer) a od roku 2012 je členem Smetanova tria, se kterým natočil dvě CD pro Supraphon. Sólově pak vytvořil roku 2014 debutové album Violino Solo, které bylo pozitivně přijato kritikou u nás i v zahraničí.

„Baroko stále mladé“ je komorní soubor složený ze špičkových mladých profesionálních hudebníků. Specializuje se na interpretaci skladeb vrcholného baroka, nevyhýbá se však ani jiným slohovým obdobím. Soubor založil prof. Josef Krečmer v roce 2004, jenž je také jeho uměleckým šéfem. **Barocco sempre giovane** má za sebou již stovky významných koncertů, soubor je zván na domácí i zahraniční hudební festivaly (Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Mezinárodní hudební festival Brno, Festival Concentus Moraviae, Festival Mitte Europa, The Ohrid Summer Festival, Nitrianska hudobna jar, Le Quattro Stagioni, Kammermusik um halb acht Basel, Bach Istanbul'da atd.), jeho koncerty vysílaly v přímém přenosu Česká televize i Český rozhlas, nahrává na CD a pořádá vlastní abonentní cykly koncertů. Soubor spolupracuje s předními českými i zahraničními sólisty, jako jsou například Jan Mráček, Václav Hudeček, Jana Boušková, Dagmar Pecková nebo Giuliano Carmignola.

Závěrečný galakonzert

Janáčkova filharmonie Ostrava
& Nika Gorič & David Bizic

Sobota 8. října 2022 | 19:00
Zámecká jízdárna Valtice

Janáčkova filharmonie Ostrava

Marko Ivanović, dirigent (Česká republika)

Nika Gorič, soprán (Slovinsko)

David Bizic, basbaryton (Srbsko)

7. ročník LVHF 2022 vyvrcholí závěrečným galakonzertem. Jízdárna zámku Valtice uvítá **Janáčkovu filharmonii Ostrava** pod taktovkou **Marka Ivanoviće**, slovinskou sopranistku **Niku Gorič** a srbského basbarytonistu **Davida Bizice**. Kromě operních klasiků, jako je Gioacchino Rossini či Georges Bizet, zazní skladby slovinského skladatele **Josipa Ipavece** a Chorvata **Josipa Slavenského**.

Pod záštitou velvyslance Srbské republiky v České republice, J. E. Berislava Vekiće.

generální partner festivalu

partner koncertu

s podporou

ve spolupráci

vinařství koncertu

Kromě operních klasiků, jako je Gioacchino Rossini či Georges Bizet, zazní skladby slovinského skladatele **Josipa Ipavece** a Chorvata **Josipa Slavenského**.

Program

Gioacchino Rossini (1792–1868):
Finale z předehry k opeře Vilém Tell

Gioacchino Rossini: *Sois immobile* (Vilém Tell)

Gaetano Donizetti (1797–1848):
Quel guardo il cavaliere... So anch'io la virtù magica (Don Pasquale)

Gaetano Donizetti:
Come Paride vezzoso (Nápoj lásky)

Gaetano Donizetti: *Prendi, per me sei libero...*
Il mio rigor dimentica (Nápoj lásky)

Gabriel Fauré (1845–1924):
Ouverture z orchestrální suity Masques et bergamasques, op. 112

Gaetano Donizetti:
Pronta io son (Don Pasquale)

— přestávka —

Georges Bizet (1838–1875): *Ouverture z opery Carmen*

Georges Bizet: *Votre toast, je peux vous le rendre* (Carmen)

Georges Bizet: *Je dis que rien ne m'épouvante* (Carmen)

Georges Bizet: *L'orage s'est calmé* (Lovci perel)

Dora Pejačević (1885–1923):
Předehra d moll pro orchestr, op. 49

Josip Ipavec (1873–1921): *Ruski ples* (Princesa Vrtoglavka)

Josip Ipavec: *Pesem glasbene skrinjice*
(Princesa Vrtoglavka)

Josip Slavenski (1896–1955):
Pjesme moje majke (arr. pro orchestr)
3. *Imala je majka tri jedine ćerke*
(Měla matka tři jediné dcery)
4. *Raca plava po Dravi* (Plavala kachnička po Drávě)

Georges Bizet: *Je frémis, je chancelle* (Lovci perel)

Zámecká jízďárna Valtice

Přestože hlavní knížecí sídlo Lichtenštejnů zažívalo stavebně svůj největší rozmach v 17. a 18. století, vznikal již za **Karla I. z Lichtenštejna** (1569–1627) a jeho syna **Karla Eusebia** (1611–1684) pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Muselo zde tedy existovat místo pro jejich ustájení. Prameny uvádějí, že tomu tak bylo přinejmenším od počátku 17. století; základní kontury hospodářského dvora a jeho objektů pocházejí s jistotou z období první poloviny 17. století. Podle závěrů historického průzkumu byl sice rozsah valtického předzámčí (hospodářský dvůr) vymezen již dříve, jeho dosud existující podoba s trojosým portálem, konírnami a zimní jízďárnou však byla vybudována až po příchodu knížete **Antona Floriana** (1656–1721), dvořana císaře Karla VI. (1685–1740), a jeho architekta **Johanna Antona Ospela** (1677–1756). Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Podélně zastřešená jízďárna měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby nebránila výhledu z knížecí rezidence na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízďárna užívala jako sušárna tabáku – byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelna. Od roku 1970 byla zahájena postupná rekonstrukce, jejímž záměrem bylo navrácení do podoby z 18. století. Po provedeném archeologickém průzkumu se navíc uskutečnila kompletní rekonstrukce podlahy. Podle dochovaných fragmentů se obnovilo její pokrytí dřevěnými fošnami na trámovém roštu. Sál jízďárny zabírá plochu bezmála 1200 metrů čtverečních a pojme na 800 diváků.

Slovinská sopranistka s „jedinečnou všestranností a divadelními schopnostmi“ – tak lze nazvat **Niku Gorič**. Její pěvecká cesta započala na Baletní a hudební škole v Mariboru, pokračovala na Umělecké univerzitě ve Štýrském Hradci a byla zakončena na **Královské akademii hudby v Londýně**. Zde rovněž obdržela The Queen's Commendation for Excellence za vynikající studijní výsledky. Její operní repertoár sahá od děl barokních (*Korunovace Popey* od C. Monteverdiho) až po romantické operety (*Netopýr* od J. Strausse), koncertně provedla dokonce *Sedm raných písní* A. Berga. Gorič vystupovala po celém světě, na mnoha významných festivalech a s mnoha světovými orchestry (Australský komorní orchestr, Symfonický orchestr města Birmingham, Krakovský festivalový orchestr). V této sezóně se objeví v operách *Kouzelná flétna*, *Nápoj lásky* či *Rigoletto*.

Marko Ivanović je českým dirigentem a skladatelem se srbskými kořeny. Patří k předním osobnostem naší současné hudební i divadelní scény. Ivanović je rovněž propagátorem a specialistou na soudobou hudbu a tvorbu 20. století – kromě řady světových premiér děl Michala Nejtka, Slavomíra Hořinky, Jiřího Kadeřábka či Miroslava Srnky se zasloužil o první česká uvedení mnohých klíčových děl světové soudobé literatury, jako jsou *Pašije* Arvo Pärta nebo *Music for 18 Musicians* Steva Reicha. Od roku 2015 je šéfdirigentem **Janáčkovy opery Národního divadla Brno**, nicméně stále hostuje v mnoha zemích světa – v Japonsku, Polsku, Německu a dalších. Mezi největší zahraniční úspěchy patří uvedení brněnské verze Janáčkovy *Jenůfy* v opeře v Malmö ve Švédsku. Kromě toho je vyhledávaným popularizátorem hudby, o čemž svědčí řady *Čtyři kroky do nového světa* či *Krok za oponu*.

Janáčková filharmonie Ostrava vznikla roku 1954 pod vedením Otakara Paříka a velmi brzy se podívala za hranice (USA, Čína, Švýcarsko) a začala spolupracovat se světovými dirigenty i sólisty (J. Bělohlávek, Ch. Mackerras, J. Carreras, D. Ishizaku). V posledních letech ji nejvíce ovlivnili šéfdirigenti Christian Arming, Theodore Kuchar a Vasilij Sinajskij. JFO si drží mezi velkými českými orchestry prvenství, jelikož se zaměřuje na provádění soudobých děl, často v české premiéře, na čemž má velkou zásluhu dirigent a skladatel **Petr Kotík**.

Srbský barytonista **David Bižić** se narodil v Bělehradě a studoval na International Vocal Arts Institute v New Yorku a New Israeli Opera Young Artist Studio v Tel Avivu. Zaměřuje se především na operní zpěv a vystupuje v operních domech po celém světě – v **Metropolitní opeře**, Israelské opeře, Opeře v Santa Fé, dále v Paříži, Barceloně, Bělehradu či Stockholmu. Zvláště ceněn je pro role v Mozartových operách, z nichž k jeho pravidelnému repertoáru patří postavy Dona Giovanniho, Leporella, Figara či Guglielma. Jeho mistrovství v operním zpěvu se osvědčilo i roku 2007, kdy obdržel druhé místo na Soutěži světové opery Operalia. Kromě oper se představil rovněž ve Faurého *Requiem*, Schubertově *Mši*, Beethovenově *Symfonii č. 9* či Brahmově *Německém requiem*.

Doprovodný program

Přednáška | Příchod Charvátů na jižní Moravu

Miroslav Geršic, historik
Neděle 25. září 2022 | 14:00 | Havlíčkova vila, Břeclav-Poštorná

Přednáška historika Miroslava Geršice objasní příchod Charvátů na Valticko ve spojitosti s knížecím rodem Lichtenštejnů.

Spolupořadatel akce Moravská krása

Přednáška | Barvy chorvatské Moravy

Lenka Kopřivová, místopředsdkyně Sdružení občanů chorvatské národnosti v ČR
Neděle 2. října 2022 | 13:00 | Chateau de Frontier (Hraniční zámek)

Přednáška se bude věnovat především Charvátům, kteří dlouhá staletí žili ve třech obcích nedaleko Mikulova (Jevišovka, dříve Frélichov, Nový Přerov a Dobré Pole), kde se jim podařilo uchovat si svůj jazyk, kulturu i zvyky až do komunistického převratu v roce 1948. Chorvati byli tehdejším režimem donuceni se ze svých obcí vystěhovat. Z jižní Moravy se dostali do podhůří Jeseníků, na Opavsko, Olomoucko a také Prostějovsko.

Koncerty pro školy

Charvátská minulost kraje a hudba na Balkáně
Moravia Brass Band

Pondělí 26. září 2022	09:00 Jízdárna Valtice (ZŠ Valtice)
	11:00 Jízdárna Lednice (ZŠ Lednice)
Úterý 27. září 2022	09:00 Hlohovec (ZŠ Hlohovec)
	11:00 Charvátská Nová Ves (ZŠ Charvátská Nová Ves)

Moravia Brass Band budou naživo, zblízka a exkluzivně otevření dotazům a připraveni nadchnout ty nejmenší pro hudbu. Jsou totiž skvělými hráči jak v orchestrech, tak i při sólových vystoupeních. Seznámí mladé posluchače s žesťovými nástroji, vybídou je k zamyšlení nad rozdíly zvuku jednotlivých instrumentů a svým originálním výkladem pomohou dětem se zorientovat ve všech možných druzích těchto plechových hudebních nástrojů.

Děti zažijí euforický pocit při potlesku za skvělý hudební výkon, což je může mimo zvukové vjemy motivovat i k tomu, aby některý z nástrojů osobně vyzkoušeli a třeba se i stali profesionálními hudebníky. Cyklus edukací pro žáky 1. až 9. třídy základních škol ve **Valticích, Lednici, Hlohovci** a **Charvátské Nové Vsi** (cca 1500 dětí) bude zaměřen na hudební aktivity tématicky propojené s letošní festivalovou dramaturgií. Koncerty vycházejí z tradičních tanců, z faktu, že lidová hudba je nadčasová a stále aktuální. Její chytlavé zpracování vtáhne nejmenší školáky i jejich učitele do tanečních rytmů balkánské dechovky a ukáže dětem rozdíl mezi lidovou hudbou jižanskou a tou naší. Bude také doplněna o jiné hudební styly (filmová hudba aj.)

Vybudovat v dítěti ve věku 6–15 let vztah k vážné hudbě je cílem všech našich edukací. Je jisté, že ne každé dítě má hudební sluch, ale může být muzikální na základní úrovni. Díky hudbě bývá více soustředěné, zklidněné a odhodlané zdokonalit vlastní schopnosti.

S podporou

Havlíčková vila

Pozdně historizující stavbu nechal v Poštorné v letech 1908–1909 postavit kníže **Jan II. z Lichtenštejna** (1840–1929) podle návrhu lichtenštejnského dvorního architekta **Karla Weinbrennera** (1856–1942), z jehož dílny pochází rovněž nejvýraznější poštorenská stavba – kostel Navštívení Panny Marie, který se nachází v těsné blízkosti objektu. Třípatrová vila poutá pozornost historicky i památkově. Velmi cennou výzdobu nese fasáda z červených cihel z bývalé místní lichtenštejnské cihelny, střechu tvoří původní pálené střešní tašky. Mnoho původních stavebních detailů najdeme také v interiéru stavby: ústřední arkádové schodiště, výplně okenních a části dveřních otvorů nebo dobovou dlažbu. Nechybí sklepení a rozlehlá zahrada. Po vzniku Československé republiky vlastnily vilu krátce Keramické závody. V roce 1924 ji koupil poštorenský velkoobchodník s vínem Rudolf Havlíček, syn obchodníka, starosty obce Poštorná, starosty Sokola, pokladníka dobrovolných hasičů, člena Občanské besedy, a především neúnavného vlastence a bojovníka za českou školu v Poštorné **Aloise Havlíčka**, jehož jméno vila nese. Po roce 1948 přešel objekt – jako mnoho jiných – do vlastnictví státu a následně v něm bylo zřízeno zdravotní středisko, které fungovalo až do roku 2010. V současné době vilu spravuje Nadační fond Moravská krása, který se snaží odstranit nepatřičné zásahy z minulých let a vyzdvihnout genius loci tohoto místa.

Chateau de Frontière, Hlohovec

Půvabný klasicistní zámek je považován za největší hraniční mezník na světě. Za účelem relaxace a odpočinku ho nechal vystavět kníže **Jan I. Josef z Lichtenštejna** (1760–1836) jako poslední ze série staveb k potěše oka i těla při projíždkách po okolí. Zámek sloužil jako letní sídlo Lichtenštejnů. Původní záměr architekta **Josefa Engela** (1776–1827) – dva hrady spojené mostem – byl knížetem zamítnut, a tak vzniknul zámek tvořený třemi pavilony propojenými přízemními trakty. Stejně jako měl most spojit Dolní Rakousy a Moravu, stojí Hraniční zámek přesně uprostřed této původní zemské hranice, jak ukazuje jednak hraniční potok vytékající z urny kamenné nymfy ležící za zámečkem a jednak nápis Zwischen Oesterreich und Maehren (Mezi Rakouskem a Moravou). Prostřední pavilon má předsazené průčelí se třemi původně otevřenými, dnes zasklenými arkádami. Střecha tohoto průčelí slouží jako lodžie se čtyřmi sloupy, na niž se dá vyjít z dekorativně vymalovaného sálu v prvním patře budovy. Krajní hranolovité pavilony zdobí velká okna a vložené toskánské sloupy. Střecha spojovacích komunikačních traktů slouží jako vyhlídková terasa se zábradlím a v zadní části je uzavřena zdí zdobenou slepými arkádami. Vzhledem k močalovitému podloží musela být stavba položena na masivních rostech a mnoha dřevěných pilotech. Ani tato stavba nebyla ve 20. století ušetřena bouřlivých historických událostí. Ve 30. letech se rozhodovalo o vybudování obranného systému československých hranic a z Hraničního zámku se stal vojenský bunkr. Roku 1945 byl objekt zkonfiskován a sloužil jako ornitologická stanice. Přestavby se dočkal až v roce 1995.

alca

v hlavní roli
vašich koupelen

hlavní partner 7. ročníku LVHF
www.alcadrain.cz

**SOUZNĚNÍ
V KAŽDÉM
DETAILU**

JIŽ OD 1990

PLUS
STAVEBNÍ FIRMA

DOMOPLAN member of **FIPOX**

**Nový přístup.
Výjimečné bydlení.**

Tvoříme místa pro život i relaxaci,
kde vám bude dobře

www.domoplan.eu | www.fipox.com

PODPORUJEME PROJEKTY,

které udržují staleté tradice, kladou
si za cíl ochranu životního prostředí,
či pomáhají v rozvoji našich dětí.

MND

Člen skupiny KKCG

www.mnd.eu

**MARIO WILD
FLOWERS**

Flowershop & Showroom
Vinohradský pavilon
Vinohradská 50, Praha 2
+420 776 282 288
obchod@wildflowers.cz
showroom@wildflowers.cz
instagram.com/mariowildflowers

*Symfonie
na silnici
i ve vinici*

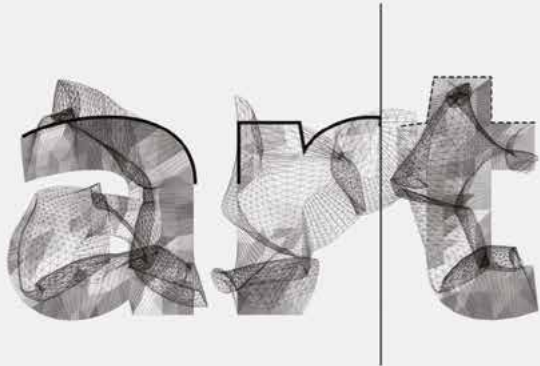

AGROTEC
Group

www.agrotec.cz

ČT art
každý den
od 20 hodin

www.ctart.cz

Česká televize
Hlavní mediální partner

deník extra

**NEJVĚTŠÍ
POČET VÝTISKŮ
KAŽDÝ MĚSÍC
ZDARMA**

exkluzivní • lokální • auditovaný

Dostaneme vás k lidem
www.denikextra.cz

ve správě nadačního fondu Moravská krása
info@moravskakrasa.cz

HAVLÍČKOVA VILA

výstavy & trvalá expozice

Moderní galerie a místo pro setkávání
ve zrenovované vile z éry Lichtenštejnů

PRONÁJEM:
➤ na soukromé akce
➤ na firemní akce
➤ na výstavy

Havlíčkova vila
Třída 1. máje 418/37
691 41 Břeclav-Poštorná

havlickovavila.cz

ABY MORAVSKÉ TRADICE
ZŮSTÁVALY SOUČÁSTÍ
MODERNÍCH ŽIVOTŮ

- dílny malovaného ornamentu
- kurzy modrotisku
- společenské události

Havlíčkova vila
Třída 1. máje 418/37
691 41 Břeclav-Poštorná

info@moravskakrasa.cz
www.moravskakrasa.cz

Mecenášské kluby LVHF

My v LVHF věříme, že krása a umění nejsou pouhou nadstavbou, ale nepostradatelnou esencí kvalitního a spokojeného života napříč generacemi. Vaše štědrost pomůže naplnit lidská srdce radostí. A to je obrovský dar. Děkujeme!

Staňte se Přítelem či Patronem LVHF a užijte si festival se všemi jeho benefity jako poděkování za Vaši podporu. Vytvořte si u nás druhý domov a nechte se rozmazlovat speciální péčí. Přednostní rezervace, VIP vstupenky, vstupy na speciální akce, cestování za kulturou nebo Benefitní karta LVHF, to vše na Vás čeká v našich Mecenášských klubech. Vaše jízdenka do srdce festivalu!

Více informací: +420 777 600 359 | mecenat@lvhf.cz

Lednicko-valtický hudební festival děkuje
všem svým partnerům a mecenášům.
Bez Vás bychom nebyli tím, čím jsme. Děkujeme!

generální partner

za podpory

jiho**m**oravský kraj

BŘECLAV

LEDNICE

VALTICE

MIKULOV

HLOHOVEC

hlavní partneři

partneři

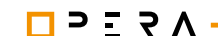
oficiální dopravce

hlavní mediální partneři

mediální partneři

ve spolupráci

zvláštní poděkování

dodavatelé

vinařství festivalu

mecenáši

Schmidt reality, Generali penzijní společnost, MUDr. Milosh Albrecht, JUDr. Jiří Balašík,
ZFP VOZAR s.r.o., CSc., Karel Mach, a další na Lvhf.cz

23. září – 7. října

8. ročník

LVHF 2023 ve znamení rising stars klasické hudby z celého světa

Text auf deutsch

Téma 8. ročníku LVHF 2023 bude ve znamení mládí a nadšení, tedy přesněji řečeno, bude se týkat umělců z celého světa do 25 let, kteří už nyní dokazují na koncertních pódii a uznávaných hudebních soutěžích, že je čeká skvělá umělecká budoucnost. Dramaturgie podzimních koncertů v jízdárnách v Lednici a Valticích a dále na saletech LVA navíc nabídne nejen již s festivalem spojené přednášky a edukační programy pro zdejší školy, ale v programech zazní i soudobé kompozice. Publikum se však může těšit i na známe skladby, kupříkladu Filharmonie Brno provede pod taktovkou dirigenta Tomáše Netopila Beethovenovu "Osudovou". Rýsuje se rovněž skvělá spolupráce s Lichtenštejnskou akademií ve Vaduzu a Akademií múzických umění v Praze, která vyvrcholí březnovým koncertem v Lichtenštejnsku a následně v září v Lichtenštejnském paláci v sále Martinů v Praze, a to v podání „rising stars“ obou těchto renomovaných hudebních škol. Z paláců ve Vídni se tak tematicky přesouváme do dalších regionů mimo LVA a bude nám potěšením přivítat naše věrné posluchače a podporovatele i na těchto koncertech.

Těšíme se na viděnou v roce 2023!

LEDNICKO VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

Těšíme se na viděnou v roce 2023!

pozvánka 2023

Vydal LVHF z.s. Chaloupky 760/37, 690 06 Břeclav
+420 774 710 621 | info@lvhf.cz
facebook.com/lvhf.cz | instagram.com/lvhf.cz | youtube.com/LVHFcZ
www.lvhf.cz | www.lvmf.eu

Grafický návrh a zpracování Lucie Šípková
Supervize Erika Partyková

Texty a jazyková spolupráce Kristina Vonková
Překlad Lilly Koppatsch, Jiří Čevela

Fotografie

Umělci Matuš Tóth (Jiří Partyka), Radovan Šubín (Jiří Vejvoda), archiv Lipa Musica (Cappella Mariana), Marvin + (Bojan Ristic Brass Band), Norman Tahirović (Divanhanna), Besim Mehinbašić (HarMalek Orchestr), Lukas Beck (Dalibor Karvay), Dominik Bachůrek (Filharmonie Bohuslava Martinů), V. Vlk (Robert Kružík), Miho Skvrce (Vid Veljak), Toni Mijać (Ensemble Illyrica), David Hausknecht (Joshipa Bainac), Jesse Willems (Goeyvaerts Spring Trio), Vladimira Spindler (Aljoša Jurinić), Domagoj Starčević (Latica Anić), Daniel Boud (Aljoša Jurinić), Damir Sagolj (Luka Ljubas), Radek Kalhous (Talich Quartet), Daniel Havel (Barocco Sempre Giovane), Ilona Sochorová (Jiří Vodička), Matilde Fasso (David Bizic), David Konečný (Marko Ivanovič), Doris Markač (Nika Gorić), Gaja L. Kutnjak (Nika Gorić) a archiv umělců

Místa koncertů Lukáš Hrdlička (zámek Lednice), Jan Miklín (zámek Valtice, Rendez-vous), zamek-valtice.cz (zámecké divadlo Valtice), archiv Moravská krása (Havlíčková vila) a archiv LVHF

Písmo Gotham Narrow, PlayfairDisplay, PT Serif

Papír GardaPat 135 g (vnitřní blok)

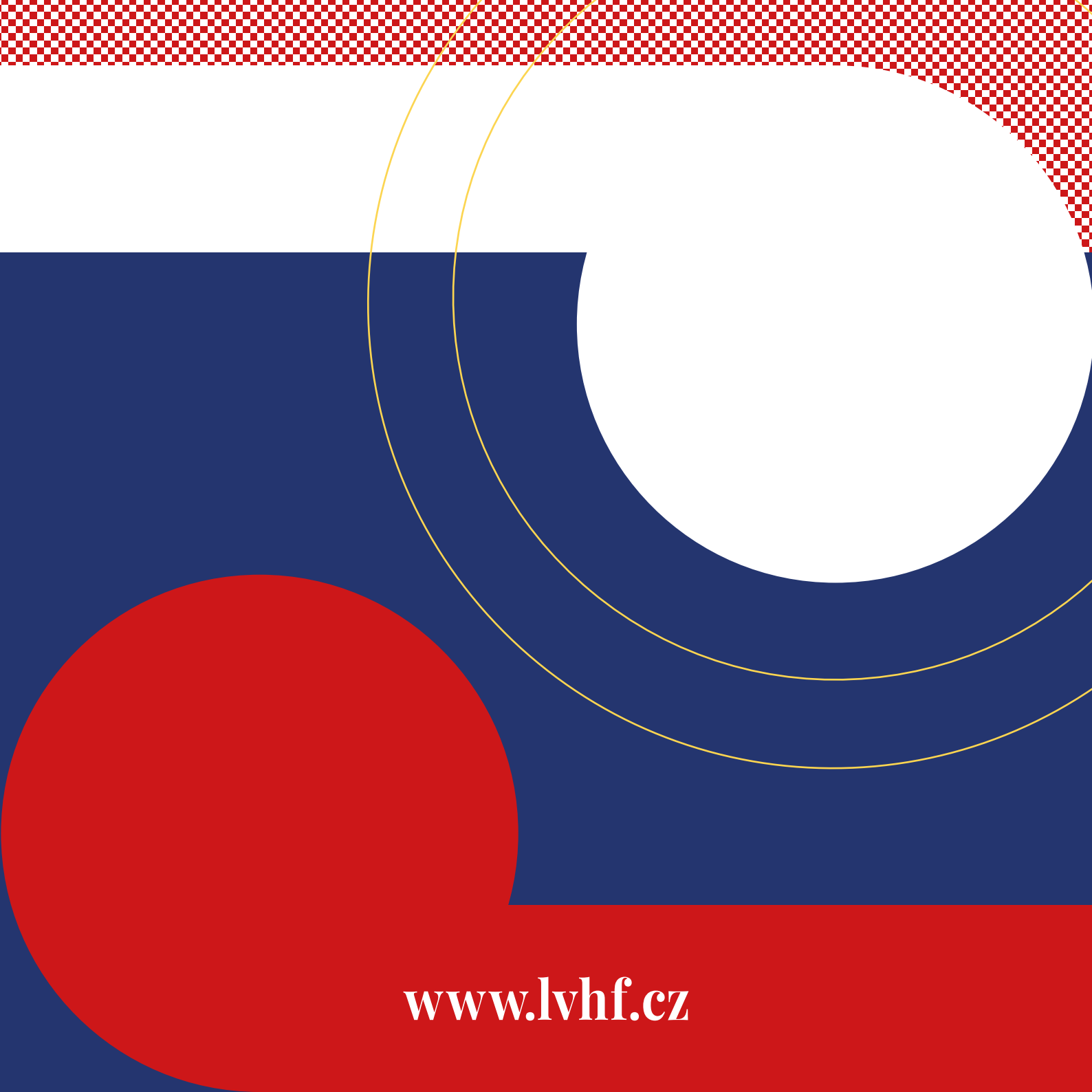
Tisk FERMATA, a. s.

1. vydání, 2022, 1. náklad 1500 kusů
Změna programu vyhrazena.

Tým LVHF

Jiří Partyka (umělecký a výkonný ředitel)

Marek Jaroš (produkce a logistika), Adam Lysák (zahraniční produkce a logistika), Erika Partyková (produkce tiskoviny), Radim Bundálek, Marie Holobrádková (asistenti produkce), Hana Haničincová (asistentka prodeje), Lucie Šípková (výtvarná ředitelka), Tomáš Foltán (PR), Kristina Vonková (jazyková spolupráce), Lilly Koppatsch, Jiří Čevela (překlady), Zdeněk Vrbík (hudební aranže), Iva Klimovičová (ekonom), Dana Botková (administrace spolku LVHF z.s.), Pavel Kristián (foto), Diana Dyga (asistentka floristy), Jakub Hotař a Dušan Hanuš (promo video LVHF 2022), Jakub Mayer- Czellor films (video), Filip Rajchman- Tonstudio Rajchman (ozvučení, technický servis), Jiří Maděra- ELMA art s.r.o. (technika)

www.lvhf.cz